

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- * Rådets forordning (EØF) nr. 410/87 af 9. februar 1987 om åbning, fordeling og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse fiskerivarer (1987) 1
- * Rådets forordning (EØF) nr. 411/87 af 9. februar 1987 om åbning, fordeling og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse fiskeriprodukter, saltede, henhørende under pos. ex 03.02 A I b) og ex 03.02 A II a) i den fælles toldtarif (1987)..... 8
- * Rådets forordning (EØF) nr. 412/87 af 9. februar 1987 om fordeling af de mængder korn, der i henhold til konventionen om fødevarerhjælp er fastsat for perioden 1. juli 1986 til 30. juni 1989 11
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 413/87 af 11. februar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 12
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 414/87 af 11. februar 1987 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 14
- Kommissionens forordning (EØF) nr. 415/87 af 10. februar 1987 om levering af mel af blød hvede til republikken São Tomé og Príncipe som fødevarerhjælp 16
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 416/87 af 11. februar 1987 om sjette ændring af forordning (EØF) nr. 3800/81 om klassificering af vinstoksorterne 18
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 417/87 af 11. februar 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 1569/77 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn 24
- * Kommissionens forordning (EØF) nr. 418/87 af 11. februar 1987 om indførelse af efterfølgende fællesskabstilsyn med importen af urinstof med oprindelse i tredjelande 25

* Kommissionens forordning (EØF) nr. 419/87 af 11. februar 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 2382/86 for så vidt angår den udligningsafgift, der skal opkræves, hvis minimumsimpørtpriisen for tørrede druer ikke overholdes	26
Kommissionens forordning (EØF) nr. 420/87 af 11. februar 1987 om ændring af eksportrestitutionerne for olieholdige frø	27
Kommissionens forordning (EØF) nr. 421/87 af 11. februar 1987 om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø	29
Kommissionens forordning (EØF) nr. 422/87 af 11. februar 1987 om fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for oksekødprodukter, der har forladt Det forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 26. januar til 1. februar 1987	34
Kommissionens forordning (EØF) nr. 423/87 af 11. februar 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 354/87 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af citroner med oprindelse i Cypern	36
Kommissionens forordning (EØF) nr. 424/87 af 11. februar 1987 om opkrævning af en udligningsafgift og om suspension af præferencetoldsatsen ved indførsel af æbler med oprindelse i Tyrkiet	37
Kommissionens forordning (EØF) nr. 425/87 af 11. februar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	39
Kommissionens forordning (EØF) nr. 426/87 af 11. februar 1987 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	40
Kommissionens forordning (EØF) nr. 427/87 af 11. februar 1987 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 35. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1659/86	42

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

87/101/EØF :

* Rådets direktiv af 22. december 1986 om ændring af direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald	43
---	----

87/102/EØF :

* Rådets direktiv af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit	48
--	----

Berigtigelser

* Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86 af 22. december 1986 om politikken med hensyn til fødevarerhjælp og forvaltning af denne hjælp (EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986)	54
* Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 254/87 af 26. januar 1987 om forlængelse af gyldighedsperioden for den midlertidige antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den tyske demokratiske Republik, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet og Ungarn (EFT nr. L 26 af 29. 1. 1987)	54

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 410/87

af 9. februar 1987

om åbning, fordeling og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse fiskerivarer (1987)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,
under henvisning til forslag fra Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

Det er i Fællesskabets interesse, at det som led i sine forbindelser med tredjelande på fiskeriområdet delvis suspenderer den fælles toldtarifs satser for fællesskabstoldkontingenter af passende størrelse for bestemte fiskeriprodukter; derfor bør der for 1987 åbnes fællesskabstoldkontingenter for rødfisk (*Sebastes spp.*), hel eller uden hoved, frossen, torsk (*Gadus morhua*), hel eller uden hoved, frossen, torskefileter, frosne, og sildelapper, tilberedt eller konserveret i eddike, i beholdere af nettovægt 10 kg eller derover, der henhører under pos. ex 03.01 B I f) 2, ex 03.01 B I h) 2, ex 03.01 B II b) I og ex 16.04 C II i den fælles toldtarif; adgangen til de kontingenter, der åbnes for varer henhørende under pos. ex 03.01 B I h) 2 og ex 03.01 B II b) 1, er bl. a. betinget af, at der forelægges Fællesskabets toldmyndigheder en licens, der udstedes af de godkendte myndigheder i oprindelseslandet som bevis for, at de pågældende varer stammer fra fisk i Nordatlanten, som er fanget under overholdelse af de internationale konventioner om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne; i licenser for disse varer skal det desuden attesteres, at de angivne varer stammer fra torsk af arten *Gadus*

morhua; de omhandlede toldkontingenter bør derfor åbnes fra den 1. januar 1987 og fordeles mellem medlemsstaterne;

der bør særlig sikres lige og fortsat adgang for alle importører til de nævnte kontingenter og vedvarende anvendelse af de for de nævnte kontingenter fastsatte satser på alle indførsler, indtil kontingenterne er opbrugt; gennem en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingenterne på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne er det muligt at overholde kontingenternes fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer bør denne fordeling foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske prognoser for det pågældende kontingentår;

de pågældende varer af helt bestemt oprindelse er dog ikke specificeret efter nomenklaturstatistikken; under disse omstændigheder har det endnu ikke været muligt at indsamle tilstrækkelig præcise og repræsentative statistiske oplysninger; derfor bør en del af disse kontingentmængder anvendes til fællesskabsreserve, og resten af mængderne fordeles mellem medlemsstaterne i forhold til deres skønnede importbehov; den indledende procentvise fordeling mellem medlemsstaterne af kontingentmængden er derfor følgende:

	ex 03.01 B I f) 2 ex 03.01 B I h) 2 (6 000 tons)	ex 03.01 B II b) 1 (24 000 tons)	ex 16.04 C II (7 000 tons)
Benelux	3,11	1,29	3,45
Danmark	6,23	3,40	0,69
Tyskland	21,16	26,43	86,20
Grækenland	0,28	0,21	0,69
Frankrig	13,05	12,65	0,69
Irland	0,28	0,13	0,69
Italien	0,28	0,28	0,69
Det forenede Kongerige	55,61	55,61	6,90

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af de omhandlede varer bør kontingentmængderne deles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres indledende kvoter; for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fælleskabstoldkontingenterne på et ret højt niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på henholdsvis 5 718, 22 872 og 4 000 tons;

de indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en tillægskvotepå reserven; hver medlemsstat skal foretage dette træk, når hver af dens tillægskvoter næsten er helt opbrugt og så mange gange, som reserven tillader det; på baggrund af det følsomme fiskerimarked i Det forenede Kongerige bør dette marked ikke udsættes for et for stærkt pres som følge af for store indførsler fra tredje-lande; uden at foregribe den ordning, der skal træffes afgørelse om i fremtiden, bør denne medlemsstat derfor fritages for forpligtelsen til at trække tillægskvoter på visse af reserverne; de indledende kvoter og tillægskvoterne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som skal kunne følge med i kontingenternes udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en af medlemsstaterne,

skal denne stat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fælleskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre; for så vidt angår Det forenede Kongerige kan en eventuel tilbageførsel imidlertid kun foretages i det omfang mængderne er nødvendige for at opfylde andre medlemsstaters behov, som ikke kan imødekommes ved de mekanismer, som finder umiddelbar anvendelse for dem;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For perioden fra den 1. januar til den 31. december 1987 suspenderes satserne i den fælles toldtarif for de nedenfor anførte fiskerivarer til de satser og indenfor de fælleskabstoldkontingenter, der er anført:

Løbe-nummer	Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Kontingentmængde (tons)	Toldsatser (%)
09.1801	ex 03.01 B I f) 2 ex 03.01 B I h) 2	Rødfisk (<i>Sebastes spp.</i>) hel eller uden hoved, frossen, og Torsk (<i>Gadus morhua</i>) hel eller uden hoved, frossen, og som skal gennemgå en af de i stk. 2 nævnte behandlinger	} 6 000	3,7
09.1803	ex 03.01 B II b) 1	Filet af torsk (<i>Gadus morhua</i>); frossen, og som skal gennemgå en af de i stk. 2 omhandlede behandlinger		
09.1805	ex 16.04 C II	Sildelapper, tilberedt eller konserveret i eddike, i beholdere af nettovægt 10 kg eller derover	7 000	10

2. Uanset bestemmelserne i stk. 3 gælder præferenceordningen som fastlagt under løbenummer 09.1801 og 09.1803 for fisk, der skal gennemgå en forarbejdning, medmindre denne udelukkende består i en eller flere af følgende behandlinger:

- udvendig og indvendig rensning, afskæring af hoved og hale,
- opskæring, med undtagelse af filetering eller opskæring af frosne blokke,
- sortering,

- mærkning,
- pakning,
- isning,
- frysning,
- dybfrysning,
- optøning, adskillelse.

Præferenceordningen finder ikke anvendelse på varer, der skal gennemgå en behandling, som giver adgang til

kontingenterne, hvis denne behandling finder sted i forbindelse med detailsalg eller i restaurationer. De under løbenummer 09.1803 nævnte varer, som frembydes enkeltvis eller i blokke, i hele pakninger med et nettoindhold af fire kg eller mere, skal anses for at opfylde betingelserne fastlagt i nærværende afsnit.

Præferenceordningen gælder i øvrigt kun for varer til menneskeføde.

3. De toldkontingenter, der omhandler varer henholdende under pos. ex 03.01 B I h) 2 og ex 03.01 B II b) 1 i den fælles toldtarif, gælder kun, når disse ledsages af en licens, som udstedes af en i oprindelseslandet godkendt myndighed, som er nævnt i bilag II, og som svarer til

modellen i bilag I, hvori det attesteres, at de fisk, som varerne stammer fra, er fanget i Nordatlanten under overholdelse af de internationale konventioner om bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne. I licensen attesteres desuden, at de pågældende varer stammer fra torsk af arten *Gadus morhua*.

Artikel 2

1. De i artikel 1 omhandlede toldkontingenter deles i to dele.

Den første del af hvert kontingent på henholdsvis 5 718, 22 872 og 4 000 tons fordeles mellem medlemsstaterne; de kvoter, der med forbehold af artikel 5 gælder indtil den 31. december 1987, andrager følgende mængder:

	Kontingent artikel 1, (Løbenummer 09.1801)	Kontingent artikel 1, (Løbenummer 09.1803)	Kontingent artikel 1, (Løbenummer 09.1805)
Benelux	178	295	138
Danmark	356	778	28
Tyskland	1 210	6 045	3 447
Grækenland	16	48	28
Frankrig	746	893	28
Irland	16	30	28
Italien	16	63	28
Det forenede Kongerige	3 180	12 720	275
	5 718	22 872	4 000

2. Den anden del af hvert kontingent, dvs. henholdsvis 282, 1 128 og 3 000 tons, udgør den tilsvarende reserve.

Artikel 3

1. Har en medlemsstat udnyttet 90 % eller derover af den i artikel 2, stk. 1, fastsatte kvote, eventuelt nedsat med den til reserven tilbageførte mængde, såfremt artikel 5 finder anvendelse, trækker medlemsstaten, såfremt den tilsvarende reserve giver mulighed herfor, efter meddelelse herom til Kommissionen, straks en ny kvote på 10 % af den indledende kvote, idet der i givet fald rundes op til nærmeste hele enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin indledende kvote har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvote, den har trukket, trækker denne medlemsstat straks på de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvote på 5 % af den indledende kvote, i givet fald rundet op til nærmeste hele enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvote har udnyttet den tredje kvote, som den har trukket, med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan hver medlemsstat trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse kvoter ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelsen af dette stykke.

5. For så vidt angår de i artikel 1 under løbenummer 09.1801 og 09.1803, omhandlede kontingenter finder stk. 1 til 4 i nærværende artikel ikke anvendelse på Det forenede Kongerige.

Artikel 4

De tillægskvoter, som trækkes i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1987.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1987 til reserven tilbageføre de udnyttede dele af deres indledende kvoter, som pr. 15. september 1987 overstiger 20 % af grundmængden. Medlemsstaterne kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1987 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. september 1987, og som er afskrevet på fællesskabstoldkontingenterne, samt eventuelt om den del af deres indledende kvote, som de tilbagefører til reserven.

2. For så vidt angår de i artikel 1, under løbenummer 09.1801 og 09.1803, omhandlede kontingenter, kan en eventuel tilbageførsel fra Det forenede Kongerige kun foretages i det omfang, mængderne er nødvendige for at opfylde andre medlemsstaters faktiske behov, som hverken kan imødekommes ved de indledende kvoter eller ved den tilsvarende reserve, eventuelt ændret i medfør af stk. 1.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3, og underretter de enkelte medlemsstater om reservernes udnyttelsesgrad straks efter modtagelse af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1987 medlemsstaterne om reservernes størrelse, efter at tilbageførslerne i henhold til artikel 5 er foretaget.

Kommissionen drager omsorg for, at det træk, hvorved en af reserverne opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til, at åbning af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabskontingenterne.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i artikel 1, under løbenummer

09.1801 og 09.1803 omhandlede varer opfylder de i nævnte artikel fastsatte betingelser for at være berettigede til præferencebehandling. I dette tilfælde gennemføres kontrollen med varernes anvendelse til de foreskrevne særlige formål i overensstemmelse med Fællesskabets bestemmelser på dette område.

3. Medlemsstaterne sikrer, at importører af den pågældende vare får fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

4. Medlemsstaterne afskriver indførsler af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer frembydes i tolden med angivelse af, at de er til fri omsætning.

5. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der er afskrevet som beskrevet i stk. 4.

Artikel 8

Adgangen til toldkontingentbehandling kan ikke af en medlemsstat betinges af sikkerhedsstillelse alene for at sikre, at de i denne forordning fastlagte kvoter ikke overskrides, så længe den faktiske udnyttelse af den tildelte kvote ikke overstiger 90 % af kvoten.

Artikel 9

Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen senest den 15. dag i april og juli måned en opgørelse over afskrivninger på deres kvoter for henholdsvis første og andet kvartal.

Efter begæring fra Kommissionen skal der fremsendes opgørelser over afskrivninger for kortere perioder, og disse opgørelser skal fremsendes senest ti dage efter udløbet af hver periode.

Artikel 10

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder nært sammen for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. februar 1987.

På Rådets vegne

P. DE KEERSMAEKER

Formand

ANEXO I — BILAG I — ANHANG I — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι — ANNEX I — ANNEXE I — ALLEGATO I — BIJLAGE I — ANEXO I

MODELO DE CERTIFICADO

MODEL TIL CERTIFIKAT

MUSTER DER BESCHEINIGUNG

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ

MODEL CERTIFICATE

MODÈLE DE CERTIFICAT

MODELLO DI CERTIFICATO

MODEL VAN CERTIFICAAT

MODELO DE CERTIFICADO

1 Exporter (Name, full address, country) Exportateur (Nom, adresse complète, pays)	2 Number Numéro	00000	
3 Consignee (Name, full address, country) Destinataire (Nom, adresse complète, pays)	CERTIFICATE IN REGARD TO NORTH ATLANTIC COD (GADUS MORHUA) Issued with a view to obtaining the benefit of the preferential tariff arrangements in the European Economic Community CERTIFICAT CONCERNANT LE CABILLAUD DE L'ATLANTIQUE DU NORD (« GADUS MORHUA ») délivré en vue de l'obtention du bénéfice du régime tarifaire préférentiel dans la Communauté économique européenne		
6 Place and date of shipment — Means of transport Lieu et date d'embarquement — moyen de transport	4 Country of origin Pays d'origine	5 Country of destination Pays de destination	
8 Marks and numbers — Number and kind of packages — DETAILED DESCRIPTION OF GOODS Marques et numéros — nombre et nature des colis — DÉSIGNATION DÉTAILLÉE DES MARCHANDISES	7 Supplementary details Données supplémentaires		
	9 Quantity in tonnes Quantité en tonnes	10 FOB value (!) Valeur fob (!)	
11 CERTIFICATION BY THE COMPETENT AUTHORITY — VISA DE L'AUTORITÉ COMPÉTENTE I, the undersigned, certify that the consignment described above contains only North Atlantic cod (<i>Gadus morhua</i>) from the stocks of the North Atlantic Ocean fished in accordance with the provisions of the North-West Atlantic Fisheries Organization, or the North-East Atlantic Fisheries Commission. Je soussigné certifie que l'envoi décrit ci-dessus contient exclusivement du cabillaud de l'Atlantique Nord (<i>Gadus morhua</i>) provenant des stocks de l'océan de l'Atlantique Nord et capturés en concordance avec les dispositions de l'Organisation de l'Atlantique du Nord-Ouest ou de la commission des pêcheries de l'Atlantique du Nord-Est.			
12 Competent authority (Name, full address, country) Autorité compétente (Nom, adresse complète, pays)	At / À on / le (Signature) (Seal) (Sceau)		

(!) In the currency of the contract of sale.
Dans la monnaie du contrat de vente.

ANEXO II — BILAG II — ANHANG II — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II — ANNEX II — ANNEXE II —
ALLEGATO II — BIJLAGE II — ANEXO II

País de origen Oprindelsesland Ursprungsland Χώρα καταγωγής Country of origin Pays d'origine Paesi di origine Land van oorsprong País de origem	Autoridad competente Kompetent myndighed Zuständige Behörde Αρμόδια υπηρεσία Competent authority Autorité compétente Autorità competente Bevoegde autoriteit Autoridade competente
Islandia Island Island Ισλανδία Iceland Islande Islanda IJsland Islândia	Customs Iceland
Noruega Norge Norwegen Νορβηγία Norway Norvège Norvegia Noorwegen Noruega	Quality Inspection Department Directorate-General of Fisheries Bergen (Norway)
Canadá Canada Kanada Καναδάς Canada Canada Canada Canada Canadá	Department of Fisheries and Oceans
Estados Unidos De forenede Stater USA ΗΠΑ USA États-Unis d'Amérique Stati Uniti USA Estados Unidos da América	Department of Commerce Washington DC

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 411/87

af 9. februar 1987

om åbning, fordeling og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for visse fiskeriprodukter, saltede, henhørende under pos. ex 03.02 A I b) og ex 03.02 A II a) i den fælles toldtarif (1987)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger :

Det europæiske økonomiske Fællesskab har for torsk, hele, saltede, og filet af torsk, saltet, henhørende under pos. ex 03.02 A I b) og ex 03.02 A II a) i den fælles toldtarif, forpligtet sig til at åbne fællesskabstoldkontingenter for 1987 med nulsats på henholdsvis 6 000 og 4 000 tons ; det første af disse kontingenter er fastsat for fisk af arten *Gadus morhua* ; de omhandlede toldkontingenter bør derfor åbnes fra den 1. januar 1987 og fordeles mellem medlemsstaterne ;

der bør særlig sikres lige og fortsat adgang for alle importører til kontingenter og vedvarende anvendelse af den for dette kontingent fastsatte sats for alle indførsler, indtil kontingenteret er opbrugt ; gennem en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingenteret på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes det muligt at respektere kontingenterets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper ; for i videst muligt omfang at tage hensyn til den faktiske markedsudvikling for den pågældende vare bør denne fordeling principielt foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler fra tredjelande i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for det pågældende kontingentår ;

de pågældende varer er dog ikke som sådan specificeret efter nomenklaturstatistikken ; under disse omstændigheder har det endnu ikke været muligt at indsamle tilstrækkelig præcise og repræsentative statistiske oplysninger ; derfor bør disse oplysninger baseres på stati-

stikken over indførsler fra tredjelande, som ikke har været omfattet af toldpræference for torsk og torskefileter, uanset art, præsentation eller bevarelse ; for disse varer kan den procentvise indledende deltagelse i kontingentmængderne fastlægges således :

	ex 03.02 A I b)	ex 03.02 A II a)
Benelux	1,63	0,04
Danmark	1,68	0,08
Tyskland	2,89	0,08
Grækenland	16,71	1,02
Frankrig	29,03	4,13
Irland	0,03	0,04
Italien	46,46	94,57
Det forenede Kongerige	1,57	0,04

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af disse fisk bør kontingentmængderne deles i to dele, hvoraf den første fordeles mellem medlemsstaterne, medens den anden udgør en reserve til senere dækning af behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres indledende kvoter ; for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabstoldkontingenterne på et højt niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på ca. 60 % af kontingentmængderne ;

de indledende kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt ; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin indledende kvote, trækker en tillægskvotepå reserven ; dette træk skal hver medlemsstat foretage, når hver af dens tillægskvoter er næsten opbrugt, og så ofte som reserven tillader det ; de indledende kvoter og tillægskvoterne skal gælde indtil kontingentperiodens udløb ; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som skal kunne følge med i kontingenterets udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom ;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en af medlemsstaterne, skal denne stat tilbageføre en betydelig procentdel heraf

til reserven, for at det kan undgås, at en del af fællesskabstoldkontingenter forbliver uudnyttet i en medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre ;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med forvaltningen af de kvoter, som tildeles denne økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

Løbenummer	Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Kontingentmængde (tons)	Toldsatser (%)
09.1807	ex 03.02 A I b)	Torsk af arten <i>Gadus morbus</i> , hele, saltede	6 000	0
09.1809	ex 03.02 A II a)	Filet af torsk, saltet	4 000	0

2. Indførsler af de pågældende varer, der allerede nyder toldfrihed i henhold til en anden præferenceordning, kan ikke afskrives på toldkontingenterne i stk. 1.

Artikel 2

1. Det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent deles i to dele.

2. En første del på henholdsvis 3 500 og 2 450 tons fordeles mellem medlemsstaterne ; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 gælder fra den 1. januar til den 31. december 1987, andrager for medlemsstaterne følgende mængder :

	(tons)	
	ex 03.02 A I b)	ex 03.02 A II a)
Benelux	57	1
Danmark	59	2
Tyskland	101	2
Grækenland	585	25
Frankrig	1 016	101
Irland	1	1
Italien	1 626	2 317
Det forenede Kongerige	55	1

3. Den anden del, der omfatter en mængde på henholdsvis 2 500 og 1 550 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Har en medlemsstat udnyttet 90 % eller derover af den i artikel 2, stk. 2, fastsatte kvote, som nedsættes med den til reserven tilbageførte mængde, såfremt artikel 5 finder anvendelse, trækker medlemsstaten, såfremt reserven giver mulighed herfor, efter meddelelse herom til

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. For perioden fra den 1. januar til den 31. december 1987 suspenderes satsen i den fælles toldtarif for de nedenfor anførte fiskerivarer til de satser og inden for de fællesskabstoldkontingenter, der er anført :

Kommissionen, straks en ny kvote på 10 % af den oprindelige kvote, idet der i givet fald rundes op til nærmeste hele enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvote har udnyttet 90 % eller derover af den anden kvote, den har trukket, trækker denne medlemsstat straks på de i stk. 1 opstillede betingelser en tredje kvote på 5 % af den oprindelige kvote, i givet fald rundet op til nærmeste hele enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin anden kvote har udnyttet den tredje, som den har trukket, med 90 % eller derover, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvote, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes, indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan hver medlemsstat trække mindre kvoter end dem, der er fastsat i disse stykker, såfremt der er grund til at antage, at disse kvoter ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget anvendelsen af dette stykke.

Artikel 4

De tillægskvoter, som trækkes i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1987.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1987 til reserven tilbageføre den uudnyttede del af den indledende kvote, som pr. 15. september 1987 overstiger 20 % af grundmængden. De kan tilbageføre en større mængde, såfremt der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1987 Kommissionen om de samlede indførsler af den pågældende vare, som har fundet sted til og med den 15. september 1987, og som er afskrevet på toldkontingentet, samt eventuelt om den del af deres indledende kvote, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de kvoter, der åbnes af medlemsstaterne i medfør af artikel 2 og 3, underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelse af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1987 medlemsstaterne om reservens størrelse, efter at tilbageførelserne i henhold til artikel 5 er foretaget.

Kommissionen drager omsorg for, at det træk, hvorved reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger, til at åbning af de tillægskvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel af fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de importører af den pågældende vare fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførsler af den pågældende vare på deres kvoter, efterhånden som denne vare forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, der er afskrevet på de i stk. 3 fastsatte betingelser.

Artikel 8

Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen senest den 15. dag i april og juli måned en opgørelse over afskrivninger på deres kvoter for henholdsvis første og andet kvartal.

Efter begæring fra Kommissionen skal der fremsendes opgørelser over afskrivninger for kortere perioder, og disse opgørelser skal fremsendes senest ti dage efter udløbet af hver periode.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. februar 1987.

På Rådets vegne
P. DE KEERSMAEKER
Formand

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 412/87

af 9. februar 1987

om fordeling af de mængder korn, der i henhold til konventionen om fødevarerhøjlp er fastsat for perioden 1. juli 1986 til 30. juni 1989

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86 af 22. december 1986 om politikken med hensyn til fødevarerhøjlp og forvaltning af denne højlp⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, første og andet led, og stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 4, i forordning (EØF) nr. 3972/86 træffer Rådet afgørelse om fordelingen på fællesskabsaktioner og nationale aktioner af den højlp i form af korn, der skal ydes i henhold til konventionen om fødevarerhøjlp; Rådet skal endvidere fordele nævnte nationale aktioner blandt medlemsstaterne;

Den mængde på 1 670 000 tons korn, der udgør det årlige minimumsbidrag, som Fællesskabet og medlemsstaterne har forpligtet sig til at yde i henhold til konventionen om fødevarerhøjlp, indgået for perioden 1. juli 1986 til 30. juni 1989, kan fordeles med 55,5 % på fællesskabsaktioner og 44,5 % på nationale aktioner; fordelingen af sidstnævnte mængde mellem medlemsstaterne bør endvidere fastsættes for nævnte periode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den mængde på 1 670 000 tons korn, der udgør det årlige minimumsbidrag, som Fællesskabet og medlemsstaterne

har forpligtet sig til at yde i henhold til konventionen om fødevarerhøjlp, fordeles for perioden 1. juli 1986 til 30. juni 1989 som følger:

- a) Fællesskabsaktioner: 927 700 tons;
- b) nationale aktioner: 742 300 tons.

Artikel 2

Den mængde korn, der i artikel 1, litra b), er fastsat for nationale aktioner, fordeles blandt medlemsstaterne som følger:

	<i>(i tons)</i>
Belgien	41 500
Danmark	15 600
Tyskland	193 500
Grækenland	10 000
Spanien	20 000
Frankrig	200 000
Irland	4 000
Italien	95 400
Luxembourg	1 400
Nederlandene	50 200
Portugal	—
Det forenede Kongerige	110 700.

*Artikel 3*Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. februar 1987.

På Rådets vegne

P. DE KEERSMAEKER

Formand⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 1.⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 23. januar 1987 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 413/87

af 11. februar 1987

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitikens rammer⁽³⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 135/87⁽⁴⁾, og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 10. februar 1987;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 135/87 på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 17 af 20. 1. 1987, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. februar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne	
		Portugal	Tredjelande
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	9,23	197,59
10.01 B II	Hård hvede	43,91	265,43 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
10.02	Rug	38,30	175,86 ⁽³⁾
10.03	Byg	36,57	190,23
10.04	Havre	94,86	158,94
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	—	181,26 ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
10.07 A	Boghvede	36,57	129,82
10.07 B	Hirse	36,57	155,47 ⁽⁵⁾
10.07 C II	Sorghum, andre end hybridsorghum til udsæd	22,48	182,06 ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾
10.07 D I	Triticale	(7)	(7)
10.07 D II	Andre varer	36,57	65,28 ⁽⁵⁾
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	27,81	291,51
11.01 B	Rugmel	68,51	261,09
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	81,64	425,00
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	27,96	312,76

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 486/85 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

(7) Ved import af det under pos. 10.07 D I henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.

(8) Den i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/86 omhandlede afgift fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 3140/86 ved licitation.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 414/87

af 11. februar 1987

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2011/86⁽⁴⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 % anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 10. februar 1987;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt med oprindelse i Portugal skal forhøjes, fastsættes til nul.

2. De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt med oprindelse i tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. februar 1987 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt indført fra tredjelande skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0
10.01 B II	Hård hvede	0	0	0	0
10.02	Rug	0	0	0	0
10.03	Byg	0	2,18	2,18	2,18
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	0	0	0
10.07 A	Boghvede	0	0	0	0
10.07 B	Hirse	0	0	0	0
10.07 C II	Sorghum, andre end hybridsorghum til udsæd	0	0	0	0
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
11.07 A I a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A I b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	3,88	3,88	3,88	3,88
11.07 A II b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	2,90	2,90	2,90	2,90
11.07 B	Brændt malt	0	3,38	3,38	3,38	3,38

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 415/87

af 10. februar 1987

om levering af mel af blød hvede til republikken São Tomé og Príncipe som fødevarehjælp

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86 af 22. december 1986 om politikken med hensyn til fødevarehjælp og forvaltning af denne hjælp⁽¹⁾, særlig artikel 12,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽³⁾, særlig artikel 28, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har ved sin beslutning af 27. oktober 1986 om ydelse af fødevarehjælp til São Tomé og Príncipe tildelt dette land 1 250 tons korn, som skal leveres cif;

disse leveringer bør foretages i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1974/80 af 22. juli 1980 om almindelige bestemmelser for gennemførelse af visse fødevarehjælpeaktioner i form

af korn og ris⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3826/85⁽⁵⁾; det er blandt andet nødvendigt at præcisere frister og leveringsbetingelser samt den fremgangsmåde, der skal følges ved bestemmelsen af de heraf følgende omkostninger;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det i bilaget anførte interventionsorgan iværksætter procedurerne for tilvejebringelse og levering efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1974/80 på de i bilaget anførte betingelser.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 370 af 30. 12. 1986, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.⁽⁴⁾ EFT nr. L 192 af 26. 7. 1980, s. 11.⁽⁵⁾ EFT nr. L 371 af 31. 12. 1985, s. 1.

BILAG

1. **Program** : 1986 — Foranstaltning nr. 28/87 (1).
2. **Modtager** : Empresa do Comércio interne «ECOMIN», São Tomé.
3. **Bestemmelsessted eller -land** : São Tomé og Príncipe.
4. **Produkt, der skal tilvejebringes** : mel af blød hvede.
5. **Samlet mængde** : 913 tons (1 250 tons korn).
6. **Antal partier** : 1.
7. **Interventionsorgan, der er ansvarligt for fremgangsmåden** :
OBEA, rue de Trèves 82, B-1040 Bruxelles (telex 24076).
8. **Måden, hvorpå produktet tilvejebringes** : Fællesskabets marked.
9. **Varespecifikation** :
mel af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet, med sund lugt og fri for skadedyr, hvis dej ikke klæber under mekanisk arbejde, og som har følgende egenskaber :
 - fugtighed : højst 14 % ; (ICC-metode nr. 110),
 - proteinindhold : mindst 10,5 % (N × 6,25, i forhold til tørstoffet) ; (ICC-metode nr. 105),
 - Hagberg-faldtal på 180 eller derover, indbefattet 60 sekunders forberedelse (omrøring) ; (ICC-metode nr. 107),
 - askeindhold : højst 0,62 % i forhold til tørstoffet, (ICC-metode nr. 104).
10. **Emballering** :
 - i nye jutesække på 370 g, foret med vævede polypropylensække på 110 g (de to sækkes kanter skal være sammensyede foroven),
 - sækkenes nettovægt : 50 kg,
 - påskrift på sække (med bogstaver af mindst 5 cm højde) :
«ACÇÃO Nº 28/87 — FARINHA DE TRIGO / DONATIVO DA COMUNIDADE ECONÓMICA EUROPEIA À REPÚBLICA DEMOCRÁTICA DE SÃO TOMÉ E PRÍNCIPE».
11. **Afskibningshavn** : en fællesskabshavn.
12. **Leveringstrin** : cif.
13. **Lossehavn** : São Tomé.
14. **Fremgangsmåde til bestemmelse af leveringsomkostninger** : licitation.
15. **Datoen for udløbet af fristen for indgivelse af bud** : den 24. februar 1987, kl. 12.00.
16. **Indskibningsperiode** : fra den 15. marts til den 15. april 1987.
17. **Sikkerhed** : 15 ECU/ton.

Noter :

1. Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal tilslagsmodtageren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvori varen er emballeret, med et stort R påført efter påskriften.
2. På anmodning af modtageren overdrager tilslagsmodtageren ham en attest fra en officiel instans, hvori det attesteres for det leverede produkts vedkommende, at de gældende normer vedrørende nuklear stråling i den pågældende medlemsstat ikke er blevet overtrådt.
3. Så snart tilslagsmodtageren er blevet underrettet om tilslaget, tager han straks kontakt med modtageren eller dennes repræsentant for at aftale de nødvendige forsendelsesdokumenter, samt de nærmere bestemmelser for tid, tempo, sted eller andre forhold i forbindelse med inlådningen.
4. Tilslagsmodtageren sender en kopi af forsendelsespapirerne til følgende adresse : Kommissionens delegation i São Tomé og Príncipe, boîte postale 132, São Tomé — tlf. 21 780 — telex 224.

(1) Foranstaltningens nummer skal anføres i al korrespondance.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 416/87

af 11. februar 1987

om sjette ændring af forordning (EØF) nr. 3800/81 om klassificering af vinstoksorterne

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85⁽²⁾, særlig artikel 31, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Klassificeringen af de vinstoksorter, der er tilladte til dyrkning i Fællesskabet, er sidst fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3800/81⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2599/85⁽⁴⁾;

erfaringen viser, at vin fremstillet af visse vinstoksorter med druer til persning, der i fem år har figureret blandt de sorter, er er godkendt eller midlertidigt godkendt for visse franske eller italienske administrative enheder, kan betragtes som normalt værende af god kvalitet; det er derfor hensigtsmæssigt at klassificere disse sorter blandt de sorter, der anbefales for de samme administrative enheder eller for de umiddelbart tilstødende administrative enheder i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), andet led, i Rådets forordning (EØF) nr. 347/79 af 5. februar 1979 om de almindelige regler for vinstoksorternes klassificering⁽⁵⁾, senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse;

klassificeringen af vinstoksorter med druer til persning bør suppleres ved til de sorter, der er anbefalet eller godkendt for visse franske og italienske administrative enheder og en tysk administrativ enhed, at tilføje visse sorter, der i mere end fem år har været opført i klassificeringen for en umiddelbart tilstødende administrativ enhed, og som derfor opfylder den betingelse, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, litra a), første led i forordning (EØF) nr. 347/79;

klassificeringen bør suppleres med en vinstoksort med druer til persning, hvis dyrkningsegnethed er anerkendt som tilfredsstillende efter en undersøgelse; ifølge artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79 kan

sorten midlertidigt godkendes for visse franske administrative enheder;

dyrkningsegnetheden af visse vinstoksorter med druer til persning, der i mere end fem år har været opført i klassificeringen af sorter, der foreløbigt er godkendt for visse italienske administrative enheder, er anerkendt som tilfredsstillende; disse sorter bør derfor definitivt klassificeres blandt de vinstoksorter, der er godkendt for de samme administrative enheder, ifølge artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 347/79;

dyrkningsegnetheden af en vinstoksort, der anbefales for en italiensk administrativ enhed, er ikke tilfredsstillende; det er derfor hensigtsmæssigt at fjerne denne sort fra klassificeringen i henhold til artikel 11, stk. 3 i forordning (EØF) nr. 347/79;

erfaringen har vist, at kravene for at bibeholde to vinstoksorter blandt de sorter, der anbefales for en italiensk administrativ enhed, ikke længere er opfyldt; det er derfor hensigtsmæssigt at klassificere disse sorter blandt de sorter, der er godkendt for den samme administrative enhed, ifølge artikel 11, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79;

ifølge artikel 11, stk. 1, litra a), andet led, i forordning (EØF) nr. 347/79 bør klassificeringen af podestammerne suppleres med en sort, hvis dyrkningsegnethed er anerkendt som tilfredsstillende efter en undersøgelse;

klonavlens i populationen af sorten Courbu Blanc B har gjort det muligt tydeligt at udskille sorten Petit Courbu B og karakterisere den i modsætning til forskellige kloner af sorten Courbu Blanc B; sorten Petit Courbu B's ampelografiske identitet er sikker og gør det muligt at etablere ensartede forsøgsparcer; klassificeringen af vinstoksorter bør suppleres med sorten Petit Courbu B for de samme administrative enheder i samme klasse, hvor sorten Courbu Blanc B er anført;

der bør rådes bod på en forglemmelse ved at en vinstoksort, der er opført blandt sorter, der foreløbigt er godkendt for en fransk administrativ enhed, definitivt klassificeres blandt de godkendte sorter, ifølge artikel 11, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 347/79;

visse bordvinsorter opfylder ikke længere de betingelser, der er fastsat i artikel 7, litra a), i forordning (EØF) nr. 347/79 for anbefalede vinstoksorter; det er derfor hensigtsmæssigt at klassificere disse sorter blandt godkendte druesorter til spisebrug, ifølge artikel 11, stk. 2, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79;

⁽¹⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.

⁽³⁾ EFT nr. L 381 af 31. 12. 1981, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 248 af 17. 9. 1985, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 75.

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Vin —

Artikel 2

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1

Bilaget til forordning (EØF) nr. 3800/81 ændres i overensstemmelse med angivelserne i bilaget til nærværende forordning.

Den anvendes fra den 1. september 1986.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

BILAG

I bilaget til forordning (EØF) nr. 3800/81 foretages følgende ændringer :

I. I afsnit I, underafsnit I, punkt II, »Tyskland«, foretages følgende ændringer (vinstoksorterne indsættes i alfabetisk orden) :

2. Regierungsbezirk Trier :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten : Blauer Spätburgunder N.

II. I afsnit I, underafsnit I, punkt IV »Frankrig«, foretages følgende ændringer (vinstoksorterne indsættes i alfabetisk orden) :

6. Département des Alpes Maritimes :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)«.

7. Département de l'Ardèche :

Litra A :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Alphonse Lavallée N og Arel B (****)«,

Litra B :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Alphonse Lavallée N og Arel B (****)«.

11. Département de l'Aude :

Litra A :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Liliorila B, Perdea B og Semebat N«,

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (*****)«.

Litra B :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Liliorila B, Perdea B og Semebat N«,

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (*****)«.

12. Département de l'Aveyron :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Segalin N«,

— under godkendte vinstoksorter udgår sorten »Segalin N«.

13. Département des Bouches-du-Rhône :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Alphonse Lavallée N, Arel B (*****) og Chas-selas«.

15. Département du Cantal :

Litra A :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Arinarnoa N, Liliorila B, Perdea B, Segalin N og Semebat N«,

— under godkendte vinstoksorter udgår sorten »Segalin N«.

(****) Sort, der indføres i klassificeringen fra den 1. september 1986 i medfør af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79.

(*****) Sort, der indføres i klassificeringen fra den 1. september 1986 i medfør af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79.

19. Département de la Corrèze :

- under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Segalin N«,
- under godkendte vinstoksorter udgår sorten »Segalin N«.

20. Département de la Haute-Corse og de la Corse-du-Sud :

- under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Chenin B«,
- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)«.

24. Département de la Dordogne :

- under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Segalin N«,
- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)« og sorten »Segalin N« udgår.

26. Département de la Drôme :

Litra A :

- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Alphonse Lavallée N og Arel B (****)«.

Litra B :

- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Alphonse Lavallée N og Arel B (****)«.

30. Département du Gard :

- under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Arinarnoa N, Liliorila B, Perdea B, Segalin N og Semebat N«,
- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Alphonse Lavallée N, Arel B (****)« og Gros Vert B«, mens sorten »Segalin N« udgår.

31. Département de la Haute-Garonne :

- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)«.

32. Département du Gers :

- under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Petit Courbu B«,
- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)«.

33. Département de la Gironde :

- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)«.

40. Département des Landes :

- under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Petit Courbu B«,
- under godkendte vinstoksorter tilføjes »Arel B (****)«.

46. Département du Lot :

- under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Segalin N«,
- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)« og sorten »Segalin N« udgår.

47. Département du Lot-et-Garonne :

- under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Segalin N«,
- under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)« og sorten »Segalin N« udgår.

(****) Sort, der indføres i klassificeringen fra den 1. september 1986 i medfør af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79.

(*****) Sort, der indføres i klassificeringen fra den 1. september 1986 i medfør af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79.

(*****) Sort, der indføres i klassificeringen fra den 1. september 1986 i medfør af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79.

64. Département des Pyrénées-Atlantiques :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Petit Courbu B«.

66. Département des Pyrénées-Orientales :

I stedet for :

»Samme vinstoksorter som i département du Gard. Herudover anbefales sorten Tourbat B«,

læses :

»Samme vinstoksorter som i département du Gard. Dog anbefales sorten Tourbat B, og sorterne Alphonse Lavallée N og Chasselas B henhører ikke under godkendte vinstoksorter.«

79. Département des Deux-Sèvres :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Arinarnoa N, Liliorila B, Perdea B og Semebat N«.

81. Département du Tarn :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Segalin N«,
— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)«.

82. Département de Tarn-et-Garonne :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Segalin N«,
— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)« og sorten »Segalin N« udgår.

83. Département du Var :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Alphonse Lavallée N og Arel B (****)«.

84. Département de Vaucluse :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Arel B (****)«.

85. Département de la Vendée :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Arinarnoa N, Liliorila B, Perdea B og Semebat N«.

86. Département de la Vienne :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Liliorila B, Perdea B og Semebat N«.

III. I afsnit I, underafsnit I, punt V, »Italiens«, foretages følgende ændringer (vinstoksorterne indsættes i alfabetisk orden) :**16. Provincia di Mantova :**

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Pinot grigio G, Pinot nero N og Sauvignon B«.

17. Provincia di Milano :

— under anbefalede vinstoksorter udgår sorterne »Ancellotto N, Freisa N og Malvasia istriana B«,
— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Ancellotto N, Freisa N, Pinot Bianco B, Pinot grigio G og Pinot nero N«.

22. Provincia di Trento :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorten »Chardonnay B«,
— under godkendte vinstoksorter udgår sorten »Chardonnay B (*)«.

(****) Sort, der indføres i klassificeringen fra den 1. september 1986 i medfør af artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 347/79.

26. Provincia di Treviso :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorterne »Franconia N og Tocai rosso N«.

34. Provincia di Bologna :

— under godkendte vinstoksorter :

— tilføjes sorten »Pinot grigio G« ;

— udgår siglet »(*)« efter sorterne »Mostosa B og Terrano N«.

36. Provincia di Forlì :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Mostosa B og Terrano N« ;

— under godkendte vinstoksorter udgår sorterne »Mostosa B (*) og Terrano N (*)«.

40. Provincia di Ravenna :

— under anbefalede vinstoksorter tilføjes sorterne »Mostosa B og Terrano N« ;

— under godkendte vinstoksorter udgår sorterne »Mostosa B (**) og Terrano N (**)« udgår siglen »(**)« efter sorten »Ancellotta N«.

44. Provincia di Grosseto :

— under godkendte vinstoksorter udgår sorterne »Pinot Bianco B og Sauvignon B«.

67. Provincia di Chieti :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Moscato bianco B«.

68. Provincia dell'Aquila :

— under godkendte vinstoksorter tilføjes sorten »Moscato bianco B«.

IV. I afsnit II, punkt III, »Frankrig«, punkt 1, foretages følgende ændringer (vinstoksorterne indsættes i alfabetisk orden) :**a) under anbefalede sorter udgår sorterne :**

»Clairette (alle sorter)«, »Jaoumet B«, »Madeleines (alle sorter)«, »Mireille B«, »Muscat d'Alexandrie B«, »Ceillade N«, »Olivette B«, »Perlette B«, »Sultanine B« og »Valensi N«.

b) under godkendte sorter tilføjes sorterne :

Clairette (alle sorter)«, »Jaoumet B«, »Madeleines (alle sorter)«, »Mireille B«, »Muscat d'Alexandrie B«, »Ceillade N«, »Olivette B«, »Perlette B«, »Sultanine B« og »Valensi N«.

V. I afsnit IV, litra B, punkt III, »Frankrig« foretages følgende ændring : sorten »Gravesac« tilføjes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 417/87

af 11. februar 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 1569/77 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1579/86⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1569/77⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2134/86⁽⁴⁾, fastsættes betingelserne for godkendelse af korn til intervention; det tilbudte korn skal have de fysiske og teknologiske egenskaber, der kræves for de kvaliteter, der kan tilbydes til intervention; det bør især fastsættes, at korn, der frembydes som bageegnet korn, eller for hvilket, der anmodes om de priser og/eller tillæg, der gælder for en bageegnet kvalitet, også skal være egnet til den nævnte anvendelse; det bør derfor fastsættes, at interventionsorganet, hvis der er tvivl om kornets egnethed, foretager en egnethedsundersøgelse;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1569/77 affattes således:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

*2. Kornet anses for at være af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet, når det har den for den pågældende kornart karakteristiske farve og en sund lugt, samt er fri for levende skadedyr (herunder mider) på alle udviklingsstadier, og såfremt det opfylder de i bilaget fastsatte minimumskriterier for kvaliteten. Med hensyn til korn, der frembydes som korn af bageegnet kvalitet, foretager interventionsorganet i tvivlstilfælde desuden en spiringsprøve. Er spireevnen lavere end 85 % for blød hvede og 75 % for rug, accepteres kornet på anmodning af den, der tilbyder det og det betales med interventionsprisen, der for så vidt angår blød hvede nedsættes med det fradrag, der er fastsat i artikel 4a, stk. 1, første afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1570/77⁽¹⁾; hvis der på en for interventionsorganet tilfredsstillende måde føres bevis for, at det tilbudte korn er af bageegnet kvalitet, accepteres det pågældende korn dog som sådant, og der betales den opkøbspris, der er fastsat for bageegnet kvalitet. Omkostningerne i forbindelse med de prøver der er nødvendige for at føre ovennævnte bevis, bæres af den, der tilbyder kornet.

(¹) EFT nr. L 174 af 14. 7. 1977, s. 18.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den gælder også for tilbud, der er indgivet inden denne dato, men som endnu ikke er accepteret.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

(¹) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

(²) EFT nr. L 139 af 24. 5. 1986, s. 29.

(³) EFT nr. L 174 af 14. 7. 1977, s. 15.

(⁴) EFT nr. L 187 af 9. 7. 1986, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 418/87

af 11. februar 1987

om indførelse af efterfølgende fællesskabstilsyn med importen af urinstof med oprindelse i tredjelande

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 288/82 af 5. februar 1982 om den fælles importordning⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1243/86⁽²⁾, særlig artikel 10,

efter konsultation i det udvalg, som er nedsat ved nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til Kommissionens beslutning 87/C 29/04⁽³⁾, af 4. februar 1987 om, at overgang til fri omsætning i Det forenede Kongerige af urinstof med oprindelse i Sovjetunionen og Den tyske demokratiske Republik er underkastet kvantitative restriktioner indtil den 31. december 1987;

disse foranstaltninger kan medføre ændringer i de traditionelle handelsstrømme i form af en stigning i eksporten til andre medlemsstater samt indirekte eksport via andre tredjelande;

der er endvidere fare for, at handelsmæssige foranstaltninger vedrørende urinstof, som visse tredjelande, herunder Amerikas Forenede Stater, har truffet, vil føre til en væsentlig stigning i producentlandenes eksport til Fællesskabet;

det følger af det foregående, at importen af urinstof henhørende under pos 31.02 ex B og ex C i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 31.02-15 og 32.02-80, med oprindelse i tredjelande i løbet af 1987 vil kunne nå op på et relativt højt niveau og tegne sig for en væsentlig markedsandel i Fællesskabet;

de første indførsler er sket til priser, der ligger væsentligt under priserne på Fællesskabets marked;

disse indførsler vil kunne få en depressiv virkning på fællesskabsindustriens prisniveau og økonomiske resultater og truer således med at skade Fællesskabets producenter af tilsvarende konkurrerende varer;

i den foreliggende situation er det i Fællesskabets interesse at indføre et efterfølgende fællesskabstilsyn med denne import, for at man så hurtigt som muligt kan råde over oplysninger om dens udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importen i Fællesskabet af urinstof henhørende under pos. 31.02 ex B og ex C i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 31.02-15 og 31.02-80, med oprindelse i tredjelande, underkastes et efterfølgende fællesskabstilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 10 og 14 i forordning (EØF) nr. 288/82 samt i nærværende forordning.

Artikel 2

Medlemsstaternes oplysninger som omhandlet i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 288/82 skal indeholde:

- a) en detaljeret teknisk beskrivelse af varen tillige med angivelse af position i den fælles toldtarif, NIMEXE-nummer, oprindelsesland og afsendelsesland;
- b) en angivelse af mængden;
- c) en angivelse af toldværdien.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. februar 1987 til den 31. december 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Willy DE CLERCQ

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 35 af 9. 2. 1982, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 113 af 30. 4. 1986, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. C 29 af 6. 2. 1987, s. 3.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 419/87

af 11. februar 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 2382/86 for så vidt angår den udligningsafgift, der skal opkræves, hvis minimumsimportprisen for tørrede druer ikke overholdes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1838/86⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

Den udligningsafgift, der skal opkræves, hvis minimumsimportprisen for tørrede druer ikke overholdes, er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2382/86⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3737/86⁽⁴⁾;

i artikel 2, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2089/85 af 23. juli 1985 om fastsættelse af almindelige regler for systemet med minimumsimportpriser for tørrede druer⁽⁵⁾ er det fastsat, at den maksimale udligningsafgift fastsættes på grundlag af de mest fordelagtige priser, der for signifikante mængder anvendes på verdensmarkedet af de mest repræsentative tredjelande; som følge af de nuværende

priser på verdensmarkedet bør de maksimale udligningsafgifter, der gælder for tiden, ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for produkter forarbejdet på basis af Frugt og Grønsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De udligningsafgifter, der er fastsat i tredje kolonne i bilag II til forordning (EØF) nr. 2382/86, ændres således:

- a) med hensyn til korender henhørende under pos. 08.04 B I a) eller 08.04 B II a) i den fælles toldtarif ændres beløbet »182,55« til »323,02«;
- b) med hensyn til tørrede druer henhørende under pos. 08.04 B I b) eller 08.04 B II b) i den fælles toldtarif ændres beløbet »231,48« til »371,95«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 159 af 14. 6. 1986, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 206 af 30. 7. 1986, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 347 af 9. 12. 1986, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 197 af 27. 7. 1985, s. 10.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 420/87

af 11. februar 1987

om ændring af eksportrestitutionerne for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1454/86⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning nr. 142/67/EØF af 21. juni 1967 om restitutioner ved udførsel af raps-, rybs- og solsikkefrø⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2429/72⁽⁴⁾, særlig artikel 2, stk. 3, andet afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1687/85 af 11. juni 1985 om fastsættelse af de vekselkurser, der skal anvendes for landbruget⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2923/86⁽⁶⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72 af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger for raps-, rybsfrø og solsikkefrø⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1474/84⁽⁸⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

eksportrestitutionerne for olieholdige frø er fastsat ved forordning (EØF) 295/87⁽⁹⁾;

da der ikke er fastsat nogen indikativpris for raps- og rybsfrø for høståret 1987/88, har restitutionsbeløbet i tilfælde af forudfastsættelse for juli 1987 for raps- og rybsfrø kun kunnet beregnes foreløbig på grundlag af den indikativpris og den månedlige forhøjelse, Kommissionen senest har foreslået Rådet for høståret 1986/87; dette beløb skal således anvendes foreløbigt og skal bekræftes

eller ændres, når indikativprisen for høståret 1987/88 kendes;

produktionen af raps- og rybsfrø, der anslås for høståret 1987/88, er ikke fastsat; det beløb, der eventuelt skal trækkes fra støttebeløbet i medfør af den ordning for maksimumsmængder til garanterede priser, der er omhandlet i artikel 27a i forordning nr. 136/66/EØF, samt dets følger for restitutionsbeløbet har ikke kunnet fastlægges; restitutionsbeløbene bør derfor kun anvendes midlertidigt og bør bekræftes eller ændres, så snart følgerne af ordningen for maksimumsmængder til garanterede priser for raps- og rybsfrø kendes;

anvendelsen af de i forordning (EØF) nr. 295/87 nævnte bestemmelser på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 651/71⁽¹⁰⁾ omhandlede restitutionsbeløb for raps- og rybsfrø, der er fastsat i bilaget til forordning (EØF) nr. 295/87 ændres til de beløb, der er angivet i bilaget til denne forordning.

2. Restitutionsbeløbet vil dog i tilfælde af forudfastsættelse for juli 1987 for raps- og rybsfrø blive bekræftet eller ændret med virkning pr. 12. februar 1987 for at tage hensyn til den indikativpris og dertil knyttede foranstaltninger, der fastsættes for disse produkter for høståret 1987/88;

3. Restitutionsbeløbet vil dog i tilfælde af forudfastsættelse for juli 1987 for raps- og rybsfrø blive bekræftet eller ændret med virkning pr. 12. februar 1987, for at der eventuelt kan tages hensyn til følgerne af anvendelsen af ordningen

4. Der fastsættes ikke restitution for solsikkefrø.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1987.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 8.
⁽³⁾ EFT nr. 125 af 26. 6. 1967, s. 2461/67.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 264 af 23. 11. 1972, s. 1.
⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.
⁽⁶⁾ EFT nr. L 272 af 24. 9. 1986, s. 18.
⁽⁷⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.
⁽⁸⁾ EFT nr. L 143 af 30. 5. 19884, s. 4.
⁽⁹⁾ EFT nr. L 30 af 31. 1. 1987, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 75 af 30. 3. 1971, s. 16.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. februar 1987 om ændring af eksportrestitutionerne for olieholdige frø

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned	6. måned ⁽¹⁾
1. Restitutioner (ECU):						
— Spanien	30,180	30,676	31,172	31,172	31,172	27,204
— Portugal	35,700	36,196	36,692	36,692	36,692	32,724
— øvrige medlemsstater	35,700	36,196	36,692	36,692	36,692	32,724
2. Restitutioner:						
Frø høstet og eksporteret til:						
— Tyskland (DM)	86,08	87,26	88,46	88,54	88,54	79,34
— Nederlandene (hfl.)	96,99	98,32	99,66	99,75	99,75	89,35
— BLØU (bfr./lfr.)	1 667,01	1 690,26	1 713,51	1 712,97	1 712,97	1 522,93
— Frankrig (ffr.)	244,26	247,78	251,09	250,69	250,69	223,10
— Danmark (dkr.)	300,82	305,05	309,29	309,29	309,29	275,11
— Irland (Ir. £)	26,805	27,193	27,579	27,440	27,440	24,256
— Det forenede Kongerige (£)	19,442	19,753	20,064	20,064	20,064	17,471
— Italien (lire)	53 474	54 235	54 888	55 000	55 000	48 683
— Grækenland (dr.)	3 437,95	3 475,48	3 509,26	3 496,97	3 496,97	2 959,67
— Spanien (pta.)	4 160,95	4 233,26	4 305,58	4 279,63	4 279,63	3 696,81
— Portugal (esc.)	5 045,18	5 115,95	5 161,64	5 152,30	5 152,30	4 511,23

⁽¹⁾ Uden at foregribe det beløb, der skal fratrækkes i henhold til ordningen med garanterede minimumsmængder, og Rådets afgørelse om fastsættelse af priser for visse landbrugsprodukter og om dertil knyttede foranstaltninger for produktionsåret 1987/88.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 421/87

af 11. februar 1987

om fastsættelse af støttebeløbet for olieholdige frø

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1454/86⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 4,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1678/85 af 11. juni 1985 om fastsættelse af de omregningskurser, der skal anvendes i landbrugssektoren⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2923/86⁽⁴⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1569/72 af 20. juli 1972 om indførelse af særlige foranstaltninger for raps- og rybsfrø⁽⁵⁾, senest ændret, ved forordning (EØF) nr. 1474/84⁽⁶⁾, særlig artikel 2, stk. 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Indikativprisen og de månedlige forhøjelser af indikativprisen for olieholdige frø for høståret 1986/87 er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1457/86⁽⁷⁾ og nr. 1458/86⁽⁸⁾;

det i artikel 27 i forordning nr. 136/66/EØF omhandlede støttebeløb er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3776/86⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 371/87⁽¹⁰⁾;

da der ikke er fastsat nogen indikativpris for raps- og rybsfrø for høståret 1987/88, har støttebeløbet i tilfælde af forudfastsættelse for juli 1987 for raps- og rybsfrø kun kunnet beregnes foreløbigt på grundlag af seneste indikativpris fastsat for høståret 1986/87; dette beløb skal

således kun anvendes foreløbigt og skal bekræftes eller udskiftes, når indikativprisen for høståret 1987/88 er bekendt;

produktionen af raps- og rybsfrø, der anslås for høståret 1987/88, er ikke fastsat; det beløb, der eventuel skal trækkes fra støttebeløbet i medfør af den ordning for de maksimumsmængder til garanterede priser, der er omhandlet i artikel 27a i forordning nr. 136/66/EØF, har derfor ikke kunnet fastlægges; støttebeløbene bør derfor kun anvendes foreløbigt og bekræftes eller ændres, så snart følgerne af ordningen for maksimumsmængder til garanterede priser for raps- og rybsfrø kendes,

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 3776/86 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre det for tiden gældende støttebeløb som angivet i bilagene til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De i artikel 33, stk. 2 og 3, Kommissionens forordning (EØF) nr. 2681/83⁽¹¹⁾ omhandlede støttebeløb og vekselkurser er fastsat i bilagene.
2. Størrelsen af den i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 475/86 og i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 476/86 omhandlede udligningsstøtte for solsikkefrø høstet i Spanien og Portugal er fastsat i bilag III.
3. Støttebeløbet vil dog i tilfælde af forudfastsættelse for juli 1987 for raps- og rybsfrø blive bekræftet eller udskiftet med virkning pr. 12. februar 1987 for at tage hensyn til den indikativpris, der fastsættes for disse produkter for høståret 1987/88.
4. Støttebeløbet vil dog i tilfælde af forudfastsættelse for juli 1987 for raps og rybs blive bekræftet eller ændret med virkning pr. 12. februar 1987 for eventuelt at tage hensyn til følgerne af ordningen for maksimumsmængder til garanterede priser for raps- og rybsfrø.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1987.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 272 af 24. 9. 1986, s. 18.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 167 af 25. 7. 1972, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 143 af 30. 5. 1984, s. 4.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 12.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 133 af 21. 5. 1986, s. 14.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 349 af 11. 12. 1986, s. 34.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 35 af 6. 2. 1987, s. 21.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 266 af 28. 9. 1983, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

BILAG I

Støtte til raps- og rybsfrø andre end dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned	6. måned (!)
1. Bruttostøtte (ECU) :						
— Spanien	0,610	0,610	0,610	0,610	0,610	0,610
— Portugal	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
— øvrige medlemsstater	36,457	36,876	37,016	36,861	36,706	32,506
2. Endelig støtte :						
a) Frø høstet og forarbejdet i :						
— Tyskland (DM)	87,83	88,84	89,21	88,93	88,58	78,84
— Nederlandene (hfl.)	98,97	100,10	100,50	100,19	99,79	88,79
— BLØU (bfr./lfr.)	1 702,84	1 722,45	1 728,84	1 720,97	1 713,63	1 512,54
— Frankrig (ffr.)	250,14	253,07	253,61	252,01	250,80	221,41
— Danmark (dkr.)	307,51	311,06	312,15	310,78	309,41	273,18
— Irland (ir. £)	27,460	27,781	27,859	27,588	27,453	24,064
— Det forenede Kongerige (£)	20,188	20,435	20,449	20,320	20,191	17,403
— Italien (lire)	54 720	55 355	55 424	55 279	55 024	48 321
— Grækenland (dr.)	3 566,50	3 591,96	3 565,33	3 526,37	3 499,41	2 920,57
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i :						
— Spanien (pta.)	88,94	88,94	88,94	88,94	88,94	88,94
— i en anden medlemsstat (pta.)	4 284,54	4 344,29	4 358,48	4 307,55	4 281,94	3 660,73
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i :						
— Portugal (esc.)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— i en anden medlemsstat (esc.)	5 180,82	5 238,01	5 220,51	5 183,11	5 154,85	4 470,86

(!) Uden at foregribe det beløb, der skal fratrækkes i henhold til ordningen med garanterede minimumsmængder, og Rådets afgørelse om fastsættelse af priser for visse landbrugsprodukter og om dertil knyttede foranstaltninger for produktionsåret 1987/88.

BILAG II

Støtte til raps- og rybsfrø dobbeltlave

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned	6. måned (1)
1. Bruttostøtte (ECU):						
— Spanien	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860	1,860
— Portugal	1,250	1,250	1,250	1,250	1,250	1,250
— øvrige medlemsstater	37,707	38,126	38,266	38,111	37,956	33,756
2. Endelig støtte:						
a) Frø høstet og forarbejdet i:						
— Tyskland (DM)	90,82	91,82	92,19	91,92	91,56	81,83
— Nederlandene (hfl.)	102,33	103,46	103,87	103,55	103,15	92,15
— BLØU (bfr./lfr.)	1 761,44	1 781,04	1 787,44	1 779,57	1 772,23	1 571,14
— Frankrig (ffr.)	259,02	261,94	262,49	260,89	259,68	230,29
— Danmark (dkr.)	318,19	321,74	322,83	321,46	320,09	283,86
— Irland (ir. £)	28,439	28,760	28,838	28,567	28,431	25,042
— Det forenede Kongerige (£)	20,972	21,219	21,233	21,104	20,975	18,187
— Italien (lire)	56 644	57 279	57 348	57 203	56 948	50 245
— Grækenland (dr.)	3 712,35	3 737,81	3 711,18	3 672,22	3 645,25	3 066,41
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:						
— Spanien (pta.)	271,19	271,19	271,19	271,19	271,19	271,19
— i en anden medlemsstat (pta.)	4 466,79	4 526,54	4 540,73	4 489,80	4 464,19	3 842,98
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:						
— Portugal (esc.)	189,77	189,77	189,77	189,77	189,77	189,77
— i en anden medlemsstat (esc.)	5 370,59	5 427,78	5 410,28	5 372,88	5 344,62	4 660,63

(1) Uden at foregribe det beløb, der skal fratrækkes i henhold til ordningen med garanterede minimumsmængder, og Rådets afgørelse om fastsættelse af priser for visse landbrugsprodukter og om dertil knyttede foranstaltninger for produktionsåret 1987/88.

BILAG III

Støtte til solsikkefrø

(beløb pr. 100 kg)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned
1. Bruttostøtte (ECU):					
— Spanien	1,720	1,720	1,720	1,720	1,720
— Portugal	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
— øvrige medlemsstater	41,790	42,381	42,381	42,381	42,381
2. Endelig støtte:					
a) Frø høstet og forarbejdet i (!):					
— Tyskland (DM)	100,80	102,21	102,23	102,33	102,33
— Nederlandene (hfl.)	113,58	115,17	115,17	115,28	115,28
— BLØU (bfr./lfr.)	1 951,12	1 978,82	1 978,82	1 978,17	1 978,17
— Frankrig (ffr.)	285,54	289,74	289,48	289,00	289,00
— Danmark (dkr.)	351,96	357,01	357,01	357,01	357,01
— Irland (ir. £)	31,330	31,793	31,790	31,622	31,622
— Det forenede Kongerige (£)	22,774	23,145	23,145	23,145	23,145
— Italien (lire)	62 534	63 442	63 307	63 444	63 444
— Grækenland (dr.)	3 993,80	4 038,09	4 008,87	3 993,97	3 993,97
b) Frø høstet i Spanien og forarbejdet i:					
— Spanien (pta.)	250,77	250,77	250,77	250,77	250,77
— i en anden medlemsstat (pta.)	3 965,44	4 051,61	4 051,61	4 020,15	4 020,15
c) Frø høstet i Portugal og forarbejdet i:					
— Portugal (esc.)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
— Spanien (esc.)	6 545,45	6 632,50	6 595,39	6 583,67	6 583,67
— i en anden medlemsstat (esc.)	6 333,05	6 417,27	6 381,37	6 370,04	6 370,04
3. Udligningsstøtte:					
— i Spanien (pta.)	3 914,22	4 002,51	4 005,49	3 974,03	3 974,03
— i Portugal (esc.)	6 301,41	6 386,95	6 352,88	6 341,55	6 341,55

(!) For frø høstet i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december 1985 og forarbejdet i Spanien multipliceres de under 2 a) omhandlede beløb med 1,0335380.

BILAG IV

En ECU-kurs der skal anvendes ved omregning af den endelige støtte til det forarbejdende lands valuta, når dette ikke er produktionslandet

(værdien af 1 ECU)

	Løbende måned	2. måned	3. måned	4. måned	5. måned	6. måned
DM	2,063080	2,057860	2,052200	2,046920	2,046920	2,031820
hfl.	2,329480	2,325960	2,322130	2,317870	2,317870	2,307310
bfr./lfr.	42,689800	42,716300	42,740100	42,753800	42,753800	42,800400
ffr.	6,870840	6,878010	6,886960	6,895990	6,895990	6,924440
dkr.	7,798250	7,819080	7,840950	7,858340	7,858340	7,921110
ir. £	0,773583	0,777630	0,781940	0,786337	0,786337	0,795772
£	0,741980	0,744051	0,746320	0,748512	0,748512	0,754757
lire	1 466,61	1 470,21	1 474,13	1 478,29	1 478,29	1 488,23
dr.	150,95600	152,91900	154,91600	156,86600	156,86600	163,14400
esc.	159,74300	161,28200	162,69300	163,69900	163,69900	167,06200
pta.	145,33100	145,92800	146,54900	147,16500	147,16500	148,96100

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 422/87

af 11. februar 1987

om fastsættelse af de beløb, der skal opkræves for oksekødprodukter, der har forladt Det forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 26. januar til 1. februar 1987KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1347/86 af 6. maj 1986 om ydelse af præmie ved slagtning af visse former for voksent slagtekvæg i Det forenede Kongerige ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 4049/86 ⁽²⁾;under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1695/86 af 30. maj 1986 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende præmien for slagtning af voksent kvæg i Det forenede Kongerige ⁽³⁾, særlig artikel 7, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1347/86 opkræves der et beløb svarende til den variable slagtepræmie i England for kød og tilberedninger af dyr, som denne præmie er udbetalt for, ved forsendelse til andre medlemsstater eller ved udførsel til tredjelande;

ifølge artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1695/86 fastsættes de beløb, der skal opkræves ved afsendelse fra Det forenede Kongeriges område af de i bilaget til nævnte forordning anførte produkter, hver uge af Kommissionen;

følgelig bør de beløb, der skal opkræves for produkter, der har forladt Det forenede Kongerige i ugen fra den 26. januar til 1. februar 1987 fastsættes —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I medfør af artikel 3 i den ændrede forordning (EØF) nr. 1347/86 fastsættes de beløb, der skal opkræves for de i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1695/86 omhandlede produkter, der har forladt Det forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 26. januar til 1. februar 1987, i bilaget.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 26. januar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 40.⁽²⁾ EFT nr. L 377 af 31. 12. 1986, s. 28.⁽³⁾ EFT nr. L 146 af 31. 5. 1986, s. 56.

BILAG

Beløb, der skal opkræves for produkter, der har forladt Det forenede Kongeriges territorium i ugen fra den 26. januar til den 1. februar 1987

(ECU/100 kg nettovægt)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Beløb
1	2	3
ex 02.01 A II a) og ex 02.01 A II b)	Kød af voksent kvæg, fersk, kølet eller frosset : 1. Hele og halve kroppe samt såkaldte «quartiers compensés» 2. Forfjerdinger, sammenhængende eller adskilte 3. Bagfjerdinger, sammenhængende eller adskilte 4. Andre varer : aa) Ikke udbenet bb) Udbenet	26,26474 21,01179 31,51769 21,01179 35,98269
ex 02.06 C I a)	Kød, saltet, i saltlage, tørret eller røget, af voksent kvæg : 1. Ikke udbenet 2. Udbenet	21,01179 29,94180
ex 16.02 B III b) 1	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, med indhold af kød eller slagteaffald af voksent kvæg : aa) Ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt ; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald : 11. varer med indhold af oksekød på 80 vægtprocent eller derover (ikke slagteaffald og fedt) 22. Andre varer	29,94180 21,01179

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 423/87

af 11. februar 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 354/87 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af citroner med oprindelse i Cypern

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om en fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1351/86⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 354/87 af 4. februar 1987⁽³⁾ har fastsat en udligningsafgift ved indførsel af citroner med oprindelse i Cypern;

artikel 26, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/72 har fastsat de betingelser, under hvilke en afgift, der er fastsat

i henhold til artikel 25 i nævnte forordning, ændres; overholdelsen af disse fører til at ændre udligningsafgiften for indførsel af citroner med oprindelse i Cypern —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Beløbet på 7,51 ECU, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 354/87 erstattes af beløbet 13,80 ECU.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 46.⁽³⁾ EFT nr. L 34 af 5. 2. 1987, s. 42.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 424/87

af 11. februar 1987

om opkrævning af en udligningsafgift og om suspension af præferencetoldsatsen ved indførsel af æbler med oprindelse i Tyrkiet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om en fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1351/86⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 25, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1035/72 bestemmer, at såfremt indgangsprisen for en vare, der indføres fra et tredjeland, i to på hinanden følgende markedsdage holder sig på et niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen, opkræves, undtagen i særlige tilfælde, en udligningsafgift ved indførsel af denne vare fra det pågældende afsendelsesland; denne afgift skal være lig med forskellen mellem referenceprisen og det aritmetiske gennemsnit af de to sidste indgangspriser, der er til rådighed for dette afsendelseslands vedkommende;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2034/86 af 30. juni 1986 om fastsættelse af referencepriser for æbler for produktionsåret 1986/87⁽³⁾ fastsættes for disse varer i kvalitetsklasse I referenceprisen til 50,21 ECU pr. 100 kg netto for februar måned 1987;

indgangsprisen for en vare fra et bestemt afsendelsesland er lig med den laveste repræsentative notering, eller gennemsnittet af de laveste repræsentative noteringer, der er konstateret for mindst 30 % af de mængder, der kommer fra det pågældende afsendelsesland, og som afsættes på samtlige repræsentative markeder, for hvilke der er noteringer til rådighed, idet denne eller disse noteringer nedsættes med den told og de afgifter, der er nævnt i artikel 24, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1035/72; begrebet repræsentativ notering er fastsat i artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1035/72;

ifølge bestemmelserne i artikel 3 stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2118/74⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF)

nr. 3811/85⁽⁵⁾, skal de noteringer, der tages i betragtning, være konstateret på de repræsentative markeder eller under visse omstændigheder på andre markeder;

for tyrkiske æbler har den således beregnede indgangspris i to på hinanden følgende markedsdage holdt sig på et niveau, der er mindst 0,6 ECU lavere end referenceprisen; der skal herefter opkræves en udligningsafgift for disse æbler;

i henhold til artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3671/81 af 15. december 1981 om indførsel i Fællesskabet af visse landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 1555/84⁽⁷⁾, gælder, at såfremt Kommissionen indfører en udligningsafgift for indførsel af æbler med oprindelse i Tyrkiet, genindfører den samtidig for det pågældende produkt den »bundne« toldsats; toldsatsen på 8 % bør derfor genindføres for disse æbler, dog skal opkræves mindst 2,30 ECU/100 kg netto;

for at sikre at ordningen fungerer normalt, skal der ved beregningen af indgangsprisen:

- for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs, og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁸⁾ fastsatte korrektionsfaktor,
- for så vidt angår de øvrige valutaer, anvendes en omregningskurs, som fastlægges på grundlag af det aritmetiske gennemsnit af hver af disse valutaers a vista-kurser for en bestemt periode i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer samt på grundlag af ovennævnte koefficient —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved indførsel af æbler (pos. 08.06 A II) i den fælles toldtarif med oprindelse i Tyrkiet opkræves en udligningsafgift, hvis beløb fastsættes til 4,33 ECU pr. 100 kg netto.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 119 af 8. 5. 1986, s. 46.⁽³⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 52.⁽⁴⁾ EFT nr. L 220 af 10. 8. 1974, s. 20.⁽⁵⁾ EFT nr. L 368 af 31. 12. 1985, s. 1.⁽⁶⁾ EFT nr. L 367 af 23. 12. 1981, s. 3.⁽⁷⁾ EFT nr. L 150 af 6. 6. 1984, s. 4.⁽⁸⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

2. Den gældende toldsats ved indførsel af disse produkter fastsættes til 8 % dog opkræves mindst 2,30 ECU/100 kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 13. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 425/87

af 11. februar 1987

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 229/87⁽²⁾, 21. artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2051/86⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 407/87⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2051/86, på de oplysninger, som Kommissio-

nen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 25 af 28. 1. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 173 af 1. 7. 1986, s. 91.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 41 af 11. 2. 1987, s. 27.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. februar 1987 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

		<i>(ECU/100 kg)</i>
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Importafgiftsbeløb
17.01	Roe- og rørsukker i fast form:	
	A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	50,65
	B. Råsukker	42,22 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 426/87

af 11. februar 1987

om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 229/87 ⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 351/87 ⁽³⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 351/87 på de oplysninger, som Kommissi-

sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til den forordning (EØF) nr. 351/87 fastsatte eksportrestitutioner ved udførsel af de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 25 af 28. 1. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 34 af 5. 2. 1987, s. 36.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. februar 1987 om ændring af eksportrestitutionerne for
hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Restitutionsbeløb	
		pr. 100 kg	pr. 1 % saccharoseindhold og pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
17.01	Roe- og rørsukker i fast form : A. Hvidt sukker ; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer : (I) Hvidt sukker : (a) kandis (b) andre varer (II) Sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer B. Råsukker : II. andre tilfælde : (a) kandis (b) sukker tilsat antiklumpningsmiddel (c) råsukker i primær emballage med et indhold af dette produkt på 5 kg. eller derunder (d) andre varer	43,68 41,85 40,18 ⁽¹⁾ 37,28 ⁽¹⁾ (²)	 0,4368 0,4368

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved forordning (EØF) nr. 2689/85. (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 427/87

af 11. februar 1987

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 35. dellicitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 1659/86

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 229/87⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1659/86 af 29. maj 1986 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾ foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1659/86 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt

restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbudene bør de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, fastsættes for den 35. dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 35. dellicitation for hvidt sukker i henhold til forordning (EØF) nr. 1659/86 fastsættes det maksimale restitutionsbeløb til 43,956 ECU pr. 100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESEN

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 25 af 28. 1. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 145 af 30. 5. 1986, s. 29.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 22. december 1986

om ændring af direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald

(87/101/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til direktiv 75/439/EØF⁽⁴⁾ træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til indsamling og uskadelig bortskaffelse af olieaffald, idet denne bortskaffelse så vidt muligt skal ske ved genanvendelse (regenerering og/eller forbrænding med andre formål end tilintetgørelse);

regenerering er generelt den mest rationelle nyttiggørelse af olieaffald i betragtning af de energibesparelser, der kan opnås herved; behandling af olieaffald ved regenerering skal derfor prioriteres, når dette er muligt ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn;

medlemsstaterne kan i henhold til gældende fællesskabsforskrifter på visse betingelser forbyde forbrænding af olieaffald på deres område; dette direktiv har ikke til formål at ændre denne situation;

afbrænding af olieaffald frembringer røggasser, der indeholder stoffer, som er skadelige for miljøet, når

emissionen heraf overstiger visse koncentrationer; det er derfor nødvendigt, at der fastsættes vilkår for en sådan afbrænding;

det er ønskeligt at gøre indsamlingen af olieaffald mere effektiv og udbygge kontrolforanstaltningerne på dette område;

da PCB/PCT er særlig farligt, er det nødvendigt at styrke Fællesskabets bestemmelser om forbrænding eller regenerering af olieaffald, der er forurenede med disse stoffer;

medlemsstaterne bør have mulighed for under overholdelse af kravene i traktaten at træffe strengere foranstaltninger med henblik på miljøbeskyttelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 75/439/EØF ændres således:

1. Artikel 1 til 6 erstattes af følgende:

• *Artikel 1*

I dette direktiv forstås ved:

— *olieaffald*:

enhver form for industriolie eller smøreolie, af mineralsk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, navnlig olie, fra forbrændingsmotorer og transmissionssystemer samt mineralolie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger;

— *bortskaffelse*:

behandling eller destruktion af olieaffald samt opbevaring og deponering heraf på eller i jorden;

⁽¹⁾ EFT nr. C 58 af 6. 3. 1985, s. 3.

⁽²⁾ EFT nr. C 255 af 13. 10. 1986, s. 269.

⁽³⁾ EFT nr. C 330 af 20. 12. 1985, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 23.

— *behandling:*

enhver proces, der skal gøre det muligt at genanvende olieaffald, herunder navnlig regenerering og forbrænding;

— *regenerering:*

enhver proces, hvorved der kan fremstilles basisolier ved raffinering af olieaffald, bl.a. ved udskillelse af de forurenende stoffer, oxidationsprodukter og tilsætningsstoffer, som dette olieaffald indeholder;

— *forbrænding:*

anvendelse af olieaffald som brændsel med passende genvinding af den frembragte varme;

— *indsamling:*

samtlige processer, hvorved olieaffald overføres fra indehaverne til de virksomheder, som bortskaffer sådant olieaffald.

Artikel 2

Med forbehold af direktiv 78/319/EØF⁽¹⁾ træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre indsamling og bortskaffelse af olieaffald, uden at dette påfører mennesker og miljøet skader, der kan undgås.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer, når dette er muligt ud fra tekniske, økonomiske og organisatoriske hensyn, de nødvendige foranstaltninger for at prioritere behandling af olieaffald ved regenerering.

2. Når der ikke foretages regenerering ud fra de i stk. 1 nævnte hensyn, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til, at forbrænding af olieaffald sker efter nærmere, miljømæssigt forsvarlige regler i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, forudsat at en sådan forbrænding er mulig ud fra et teknisk, økonomisk og organisatorisk synspunkt.

3. Når der hverken foretages regenerering eller forbrænding af olieaffald ud fra de i stk. 1 og 2 nævnte hensyn, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre dets destruktion uden skadelige virkninger eller kontrolleret opbevaring eller deponering.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at forbyde:

- a) udledning af olieaffald i fersk overfladevand, grundvand, territorialfarvand og rørledninger;

b) deponering og/eller udledning af olieaffald med skadevirkninger for jorden samt ukontrolleret udledning af reststoffer fra behandling af olieaffald;

c) behandling af olieaffald, der fremkalder luftforurening, som overstiger det ved gældende bestemmelser fastsatte niveau.

Artikel 5

1. Når det er nødvendigt for at nå de mål, der er opstillet i dette direktiv, iværksætter medlemsstaterne offentlige oplysningskampagner med henblik på at skabe et bredere grundlag for hensigtsmæssig opbevaring og en så omfattende indsamling af olieaffald som muligt, jf. dog artikel 2.

2. Når de i artikel 2, 3 og 4 fastsatte mål ikke kan nås på anden vis, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en eller flere virksomheder indsamler og/eller i givet fald bortskaffer det olieaffald, de får tilbudt af indehaverne, i det område, som anvises dem af de kompetente myndigheder.

3. For at opfylde de i artikel 2 og 4 fastsatte mål kan medlemsstaterne træffe beslutning om, hvilken af de behandlinger, der er omhandlet i artikel 3, olieaffaldet skal underkastes. Med henblik herpå kan de iværksætte passende kontrolforanstaltninger.

4. For at sikre at de i henhold til artikel 4 trufne forholdsregler overholdes, skal alle virksomheder, som indsamler olieaffald, foretage registrering hos og være underkastet passende kontrol af de kompetente nationale myndigheder, herunder eventuelt en ordning med udstedelse af tilladelse.

Artikel 6

1. For at overholde de i henhold til artikel 4 trufne forholdsregler skal alle virksomheder, som bortskaffer olieaffald, opnå tilladelse. Denne tilladelse gives om fornødent, efter at der er foretaget en undersøgelse af anlæggene.

2. Med forbehold af krav, der følger af nationale bestemmelser og fællesskabsbestemmelser, der har et andet end dette direktivs sigte, kan tilladelsen kun gives til virksomheder, der regenererer olieaffald eller anvender olieaffald som brændsel, når den kompetente myndighed har sikret sig, at der er truffet passende foranstaltninger for at beskytte sundhed og miljø, herunder anvendelse af den bedste til rådighed stående teknologi, forudsat at dette ikke medfører alt for store omkostninger.

Artikel 7

Ved regenerering af olieaffald skal medlemsstaterne træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre,

- a) at brugen af de anlæg, hvor regenereringen foregår, ikke forårsager skader på miljøet, som kunne undgås.

Med henblik herpå skal medlemsstaterne drage omsorg for, at farer, som kan forårsages af mængden af restprodukter fra regenereret affald og af disse produkters giftige og farlige egenskaber, reduceres til et minimum, og at restprodukterne bortskaffes i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 78/319/EØF;

- b) at basisolie hidrørende fra regenerering ikke udgør giftigt og farligt affald som defineret i artikel 1, litra b), i direktiv 78/319/EØF og ikke indeholder polychlordiphenyl og polychlortriphenyl i koncentrationer, der overskrider de grænseværdier, der er fastsat i artikel 10.

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de pågældende foranstaltninger. På grundlag af oplysningerne forelægger Kommissionen senest fem år efter meddelelsen af dette direktiv Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af passende forslag.

Artikel 8

1. Med forbehold af direktiv 84/360/EØF⁽¹⁾ og af artikel 3, stk. 1, i nærværende direktiv træffer medlemsstaterne, når der anvendes olieaffald som brændsel, de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at driften af anlægget ikke medfører signifikant luftforurening, navnlig ved emission af de i bilaget opregnede stoffer. Med henblik herpå

- a) sikrer medlemsstaterne sig, at emissionsgrænseværdierne i bilaget overholdes ved forbrænding af olie i anlæg med en varmeeffekt på 3 MW eller derover, der måles på grundlag af den nedre brændværdi.

Medlemsstaterne kan til enhver tid fastsætte strengere grænseværdier end dem, der er fastsat i bilaget. De kan ligeledes fastsætte grænseværdier for stoffer og parametre, der ikke er omhandlet i bilaget.

- b) træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, de anser for nødvendige, for at sikre, at der foretages passende kontrol med forbrændingen af olieaffald i anlæg med en varmeeffekt på mindre end 3 MW, der måles på grundlag af den nedre brændværdi.

De underretter Kommissionen om disse foranstaltninger. På grundlag af oplysningerne forelægger Kommissionen senest fem år efter meddelelsen af dette direktiv Rådet en rapport, eventuelt ledsaget af passende forslag.

2. Medlemsstaterne sikrer sig endvidere,

- a) at restprodukterne fra forbrændingen af olieaffald bortskaffes i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 78/319/EØF;
- b) at olieaffald, der anvendes som brændsel, ikke udgør giftigt og farligt affald som defineret i artikel

1, litra b), i direktiv 78/319/EØF og ikke indeholder PCB/PCT i koncentrationer, der overskrider 50 ppm.

3. Overholdelsen af de i bilaget anførte grænseværdier kan alternativt sikres gennem en passende ordning, der omfatter kontrol med koncentrationerne af forurenede stoffer i olieaffald eller blandinger af olieaffald og andet brændsel, der skal anvendes til forbrænding, under hensyn til anlæggets tekniske beskaffenhed.

I forbindelse med anlæg, hvor emissionerne af de i bilaget anførte stoffer desuden kan hidrøre fra opvarmningen af produkter, sikrer medlemsstaterne ved en anerkendt kontrolordning, at den andel af disse stoffer, der skyldes forbrænding af affaldsolie, ikke overstiger de grænseværdier, der er fastsat i bilaget.

⁽¹⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20.*

2. Artikel 7 bliver artikel 9.

3. Artikel 8 og 9 udgår.

4. Der indsættes følgende nye artikel 10:

»Artikel 10

1. Under opbevaringen og indsamlingen må indehaverne og indsamlerne ikke blande olieaffaldet med PCB/PCT som defineret i direktiv 76/403/EØF⁽¹⁾ eller med giftige og farlige stoffer som defineret i direktiv 78/319/EØF.

2. Undtagen i det i stk. 3 nævnte tilfælde er olieaffald, som indeholder mere end 50 ppm PCB/PCT, underlagt bestemmelserne i direktiv 76/403/EØF.

Medlemsstaterne træffer endvidere de særlige tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at alt olieaffald, der indeholder PCB/PCT, bortskaffes, uden at dette påfører mennesker og miljøet skader, der kan undgås.

3. Regenerering af olieaffald, der indeholder PCB/PCT, kan tillades, hvis regenereringsprocesserne gør det muligt enten at nedbryde PCB/PCT eller at nedbringe mængden deraf, således at den regenererede olie ikke indeholder PCB/PCT ud over en maksimal grænse, som i intet tilfælde må overstige 50 ppm.

4. Referencemålemetoden til fastlæggelse af PCB/PCT-indholdet i olieaffald fastsættes af Kommissionen efter høring af det udvalg for tilpasning af direktivet til den tekniske udvikling, der er nedsat ved artikel 18 i direktiv 78/319/EØF.

5. Olieaffald, som er forurenat af stoffer, der falder ind under definitionen af giftigt og farligt affald i artikel 1, litra b), i direktiv 78/319/EØF, bortskaffes i overensstemmelse med nævnte direktivs bestemmelser.

(¹) EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976, s. 41.*

5. Artikel 10 bliver artikel 11.

6. Artikel 11 bliver artikel 12 og affattes således:

»Artikel 12

Enhver virksomhed, som indsamler, ligger inde med og/eller bortskaffer olieaffald, skal efter anmodning fra de kompetente myndigheder meddele disse alle oplysninger om indsamling og/eller bortskaffelse af olieaffald eller restprodukter deraf.*

7. Artikel 12 bliver artikel 13 og affattes således:

»Artikel 13

1. De i artikel 6 omhandlede virksomheder kontrolleres regelmæssigt af medlemsstaterne, især for så vidt angår overholdelsen af betingelserne for tilladelsen.

2. De kompetente myndigheder følger udviklingen i teknologien og/eller miljøsituationen med henblik på om nødvendigt at revidere en tilladelse, der er meddelt en virksomhed i henhold til dette direktiv.*

8. Artikel 13 og 14 bliver henholdsvis artikel 14 og 15.

9. Der indsættes følgende nye artikel 16:

»Artikel 16

Medlemsstaterne kan, under overholdelse af bestemmelserne i traktaten, med henblik på miljøbeskyttelse

træffe foranstaltninger, der er strengere end dem, der er fastsat i dette direktiv.

Sådanne foranstaltninger kan under samme forudsætninger bl.a. omfatte forbud mod forbrænding af olieaffald.*

10. Artikel 15 og 16 bliver henholdsvis artikel 17 og 18.

11. Bilaget til nærværende direktiv tilføjes.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv med virkning fra den 1. januar 1990 og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 3

De foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i henhold til dette direktiv, kan gradvis anvendes på de i artikel 6 i direktiv 75/439/EØF omhandlede virksomheder, der allerede eksisterer ved nærværende direktivs meddelelse (¹), inden for en periode på syv år fra denne meddelelse.

Artikel 4

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand

(¹) Dette direktiv er meddelt medlemsstaterne den 13. januar 1987.

BILAG

Emissionsgrænseværdier ⁽¹⁾ for visse stoffer der afgives under forbrænding af olieaffald i anlæg med en varmeeffekt på mindst 3 MW (nedre brændværdi)

Forurenende stof	Grænseværdi mg/Nm ³
Cd	0,5
Ni	1
	eller ⁽²⁾ : eller ⁽²⁾ :
Cr	} 1,5 } 5
Cu	
V	
Pb	
Pb	5
Cl ⁽³⁾	100
F ⁽⁴⁾	5
SO ₂ ⁽⁵⁾	—
Støv (i alt) ⁽⁵⁾	—

⁽¹⁾ Disse grænseværdier, som ikke må overskrides, når der afbrændes olieaffald, angiver massekoncentrationen i emissionerne af forbrændingsgas af de nævnte stoffer i forhold til mængden af forbrændingsgas i normtilstanden (273 K, 1013 hPa) efter fratækning af indholdet af vanddamp og i forhold til et iltvolumenindhold i forbrændingsgassen på 3 %. For så vidt angår artikel 8, stk. 3, andet afsnit, skal iltindholdet være det, der svarer til normale driftsbetingelser i den særlige proces, der er tale om.

⁽²⁾ Medlemsstaterne kan selv bestemme, hvilken af disse muligheder der skal gælde i deres land.

⁽³⁾ Uorganiske, gasformige chlorforbindelser, udtrykt som hydrogenchlorid.

⁽⁴⁾ Uorganiske, gasformige fluorforbindelser, udtrykt som hydrogenfluorid.

⁽⁵⁾ Det er ikke muligt at fastsætte grænseværdier for disse stoffer på nuværende stadium. Medlemsstaterne kan selv fastsætte emissionsnormer for disse stoffer under overholdelse af kravene i direktiv 80/779/EØF (EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 30).

ERKLÆRING

Ad artikel 10, stk. 3, i direktiv 75/439/EØF

Rådet er af den opfattelse, at den i artikel 10, stk. 3, nævnte grænseværdi faktisk er en maksimumsgrænse for det regenererede produkt. Da det er ønskeligt i videst muligt omfang at fjerne PCB/PCT fra miljøet, opfordrer det medlemsstaterne til at gøre alt for at holde sig et godt stykke under denne grænse. Det opfordrer endvidere Kommissionen til at tage denne grænseværdi op til fornyet undersøgelse og at forelægge egnede forslag med henblik på fastsættelse af en ny grænseværdi inden fem år efter meddelelsen af nærværende direktiv.

RÅDETS DIREKTIV

af 22. december 1986

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit

(87/102/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Lovgivningen på forbrugerkreditområdet i medlemsstaterne er meget forskelligartet;

forskellene i lovgivningen kan føre til konkurrencefordrejninger mellem kreditgivere inden for det fælles marked;

de omtalte forskelle gør det vanskeligt for forbrugerne at opnå en forbrugerkredit i andre medlemsstater; de påvirker de optagne krediters omfang og art og ligeledes købet af varer og tjenesteydelser;

forskellene påvirker følgelig de frie varebevægelser og den fri udveksling af tjenesteydelser baseret på kredit og øver dermed direkte indflydelse på det fælles markeds funktion;

på baggrund af de voksende kreditter, som ydes til forbrugerne i Fællesskabet, vil etableringen af et fælles marked for forbrugerkredit være til gavn for forbrugere, kreditgivere, producenter, grossister og detailhandlere samt leverandører af tjenesteydelser;

det er i Det europæiske økonomiske Fællesskabs programmer for en politik vedrørende forbrugerskyttelse og -oplysning ⁽⁴⁾ bl.a. bestemt, at forbrugerne skal beskyttes mod urimelige kreditvilkår, og at en harmonisering af de almindelige betingelser for forbrugerkredit skal prioriteres højt;

forskelle i lovgivning og praksis medfører uensartet forbrugerskyttelse på forbrugerkreditområdet medlemsstaterne imellem;

der er i de senere år sket betydelige ændringer af de kreditformer, som tilbydes og anvendes af forbrugerne; nye former for forbrugerkredit er opstået og udvikles stadig;

forbrugerne bør modtage tilstrækkelige oplysninger om kreditvilkår og kreditomkostninger og om deres forpligtelser; der bør bl.a. gives oplysninger om de årlige kreditomkostninger i procent, eller, hvis dette ikke er muligt, om de samlede kreditomkostninger, som forbrugeren skal betale; indtil der er truffet afgørelse om en fællesskabsmetode eller -metoder for beregning af de årlige kreditomkostninger i procent, skal medlemsstaterne fortsat kunne anvende gældende metoder eller praksis for beregning af denne procentsats, eller hvis sådanne metoder ikke findes, skal de indføre bestemmelser om meddelelse af de samlede kreditomkostninger til forbrugerne;

kreditvilkårene kan være ufordelagtige for forbrugerne; der kan opnås en bedre beskyttelse af forbrugerne ved at fastsætte en række krav, som skal gælde alle former for kreditgivning;

visse kreditaftaler eller transaktioner bør på grund af deres særlige karakter helt eller delvis udelukkes fra dette direktivs anvendelsesområde;

medlemsstaterne bør have mulighed for i samråd med Kommissionen at undtage visse former for ikke-erhvervs-mæssig kredit, der ydes på særlige vilkår, fra direktivets anvendelsesområde;

visse medlemsstaters praksis med hensyn til kreditaftaler, der bekræftes af en notar eller en dommer, er af en sådan art, at visse bestemmelser i dette direktiv er unødvendigt i forbindelse med sådanne aftaler; medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at undtage sådanne aftaler fra disse bestemmelser;

kreditaftaler vedrørende meget store beløb vil ofte adskille sig fra almindelige forbrugerkreditaftaler; anvendelsen af dette direktivs bestemmelser på aftaler vedrørende meget små beløb vil kunne betyde unødvendige administrative byrder for forbrugerne såvel som for kreditgiverne; derfor bør aftaler, der ligger under eller over nærmere angivne grænsebeløb, udelukkes fra direktivets anvendelsesområde;

⁽¹⁾ EFT nr. C 80 af 27. 3. 1979, s. 4 og EFT nr. C 183 af 10. 7. 1984, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 242 af 12. 9. 1983, s. 10.

⁽³⁾ EFT nr. C 113 af 7. 5. 1980, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 92 af 25. 4. 1975, s. 1 og EFT nr. C 133 af 3. 6. 1981, s. 1.

oplysninger om kreditomkostninger i reklamer eller i kreditgiverens eller kreditformidlerens forretningslokaler kan gøre det lettere for forbrugerne at sammenligne de forskellige tilbud ;

forbrugerbeskyttelsen øges yderligere, når kreditaftaler udfærdiges skriftligt og indeholder et vist minimum af oplysninger om kontraktvilkårene ;

i forbindelse med en kreditaftale med henblik på anskaffelse af løsøre skal medlemsstaterne fastsætte, på hvilke betingelser løsøre kan tages tilbage, særlig hvis forbrugeren ikke har givet sit samtykke dertil ; regnskabet mellem parterne skal tilbagetages opgøres således, at denne ikke medfører nogen uberettiget berigelse ;

forbrugerne bør have mulighed for at opfylde deres forpligtelser forud for forfaldstidspunktet ; forbrugerne bør i så fald have ret til en rimelig reduktion af de samlede kreditomkostninger ;

ved overdragelse af kreditors fordringer i henhold til en kreditaftale må forbrugerens stilling ikke forringes ;

de medlemsstater, som tillader forbrugerne at anvende vekslers, egenveksler eller checks i forbindelse med kreditaftaler, skal sikre, at forbrugerne er beskyttet på passende måde, når de således anvendes sådanne dokumenter ;

hvad angår løsøre eller tjenesteydelser, som forbrugeren har indgået aftale om at erhverve på kredit, skal forbrugeren, i det mindste under nedennævnte omstændigheder, kunne gøre rettigheder gældende både overfor kreditgiveren ud over de almindelige aftalebestemte rettigheder og over for leverandøren af løsøre eller tjenesteydelserne ; der er i denne forbindelse tale om omstændigheder, hvor der mellem kreditgiveren og leverandøren af varerne eller tjenesteydelserne allerede består en aftale, ifølge hvilken kredit til den pågældende leverandørs kunder med henblik på at give forbrugeren mulighed for at erhverve løsøre eller tjenesteydelser hos den pågældende leverandør alene stilles til rådighed af den pågældende kreditgiver.

ECUen er den, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3180/78⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84⁽²⁾ ; det står til en vis udstrækning medlemsstaterne frit at afrunde modværdien i national valuta af beløb, der i dette direktiv er anført i ECU ; beløbene i dette direktiv bør med regelmæssig mellemrum og med henblik på eventuel ændring tages op til vurdering under hensyn til den økonomiske og valutariske udvikling i Fællesskabet ;

⁽¹⁾ EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1.

de enkelte medlemsstater bør vedtage passende forholdsregler med henblik på at give tilladelse til personer, der tilbyder kredit eller tilbyder at formidle kreditaftaler, eller med henblik på at kontrollere eller overvåge den virksomhed, der udøves af personer, som yder kredit eller formidler kredit, eller med henblik på at give forbrugerne adgang til at klage over kreditaftaler eller kreditvilkår ;

kreditaftaler må ikke indeholde bestemmelser, der til skade for forbrugeren afviger fra de bestemmelser, der fastsættes til gennemførelse af dette direktiv, eller som svarer hertil ; disse bestemmelser må ikke omgås ved en særlig udformning af aftalerne ;

da dette direktiv medfører en vis grad af indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit og en vis grad af forbrugerbeskyttelse, bør medlemsstaterne under behørigt hensyn til deres forpligtelser i henhold til traktaten ikke hindres i at opretholde eller vedtage foranstaltninger med henblik på en mere vidtgående beskyttelse af forbrugerne ;

Kommissionen bør senest den 1. januar 1995 aflægge rapport til Rådet om direktivets gennemførelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

1. Dette direktiv finder anvendelse på kreditaftaler.
2. I henhold til dette direktiv forstås ved :
 - a) »forbruger« : en fysisk person, der ved en retshandel, som er omfattet af dette direktiv, optræder med et formål, der må anses at ligge uden for hans erhvervs-mæssige virkefelt ;
 - b) »kreditgiver« : en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer, der yder kredit som led i udøvelsen af erhvervs-mæssig virksomhed ;
 - c) »kreditaftale« : en aftale, i henhold til hvilken en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde en forbruger kredit i form af udskudt betaling, lån eller anden tilsvarende form for finansiel facilitet.

Aftaler om præstation af en løbende ydelse, når forbrugeren har ret til at betale sådanne ydelser gennem rater så længe, de præsteres, anses ikke for at være kreditaftaler i henhold til dette direktiv.

- d) »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit« : alle omkostninger i forbindelse med kredit, herunder renter og andre omkostninger, som er direkte forbundet med kreditaftalen, opgjort i henhold til medlemsstaternes nuværende eller kommende bestemmelser eller praksis ;

- e) »årlige omkostninger i procent« : den samlede pris for forbrugerkredit, udtrykt i procent pr. år af det samlede ydede kreditbeløb og beregnet i henhold til gældende metoder i medlemsstaterne.

Artikel 2

1. Dette direktiv finder ikke anvendelse på :

- a) kreditaftaler eller kredittilsagn
- som først og fremmest er bestemt til erhvervelse eller bevarelse af ejendomsrettigheder til en grund eller til en bygning, der allerede er opført, eller som skal opføres ;
 - som er bestemt til modernisering eller forbedring af en bygning (selv bygningen) ;
- b) lejekontrakter undtagen kontrakter, hvori det fastsættes, at ejendomsretten overgår til lejeren ved kontraktens udløb ;
- c) kredit, der ydes eller tilbydes rente- og omkostningsfrit ;
- d) kreditaftaler, i henhold til hvilke der ikke skal betales rente, forudsat at forbrugeren indvilger i at tilbagebetale kreditten på én gang ;
- e) kredit i form af træk på en løbende konto bevilget af et kredit- eller finansieringsinstitut, idet denne undtagelse dog ikke gælder kreditkortkonti.

Artikel 6 gælder dog for sådanne kreditter ;

- f) kreditaftaler om mindre end 200 ECU eller mere end 20 000 ECU ;
- g) kreditaftaler, ifølge hvilke forbrugeren skal tilbagebetale kreditten :
- enten inden for en periode på højst tre måneder ;
 - eller ved højst fire betalinger inden for en periode på højst tolv måneder.

2. Medlemsstaterne kan i samråd med Kommissionen undtage visse former for kredit, som opfylder følgende betingelser, fra dette direktivs bestemmelser :

- kreditter, der ydes til en rente, der er lavere end markedsrenten, og
- som ikke tilbydes offentligheden i almindelighed.

3. Artikel 4 og artikel 6 til 12 finder ikke anvendelse på kreditaftaler eller kredittilsagn, der er sikret ved pant i fast ejendom, for så vidt disse ikke allerede er undtaget fra direktivet efter stk. 1, litra a), i nærværende artikel.

4. Medlemsstaterne kan undtage kreditaftaler, der er bekræftet af en notar eller dommer fra artikel 6 til 12.

Artikel 3

Med forbehold af Rådets direktiv 84/450/EØF af 10. september 1984 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om vildle-

dende reklame⁽¹⁾ samt regler og principper vedrørende illoyal reklame, skal enhver reklame eller ethvert kredittilbud, der er fremlagt eller slået op i forretningslokaler, og hvori en person erklærer sig rede til at yde en kredit eller formidle indgåelse af kreditaftaler, og som indeholder angivelse af rentesats eller andre tal vedrørende kreditomkostningerne, også indeholde angivelse af de årlige omkostninger i procent i form af et repræsentativt eksempel, hvis dette er den eneste hensigtsmæssige fremgangsmåde.

Artikel 4

1. Kreditaftaler udfærdiges skriftligt. Forbrugeren får udleveret en genpart af den skriftlige aftale.
2. Den skriftlige aftale skal indeholde
 - a) en angivelse af de årlige omkostninger i procent ;
 - b) en angivelse af de betingelser, hvorunder størrelsen af de årlige omkostninger i procent kan ændres.

I tilfælde, hvor det ikke er muligt at angive de årlige omkostninger i procent, skal forbrugeren have hensigtsmæssige oplysninger i den skriftlige aftale. Disse oplysninger skal mindst omfatte de oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, andet led.

3. Den skriftlige aftale skal endvidere indeholde de øvrige væsentlige enkeltheder i kontrakten.

Som eksempel findes der i bilaget til dette direktiv en liste over enkeltheder, som medlemsstaterne på grund af deres væsentlige karakter kan kræve angivet i den skriftlige aftale.

Artikel 5

Uanset artikel 3 og artikel 4, stk. 2, og indtil der indføres en fællesskabsmetode eller fællesskabsmetoder til beregning af de årlige omkostninger i procent, skal de medlemsstater, som på tidspunktet for dette direktivs meddelelse ikke kræver angivelse af de årlige omkostninger i procent, og som ikke har en fast metode til beregning heraf, under alle omstændigheder kræve angivelse af de samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit.

Artikel 6

1. Uanset undtagelsen i artikel 2, stk. 1, litra e), skal forbrugeren, når der mellem et kredit- eller finansieringsinstitut og en forbruger er aftalt en kredit i form af træk på en løbende konto, idet denne undtagelse dog ikke gælder kreditkortkonti, ved eller inden indgåelsen af aftalen underrettes

- om kredittens eventuelle maksimumsbeløb ;
- om den årlige rente og de omkostninger, der beregnes fra aftalens indgåelse, og betingelserne for ændring af disse ;
- om betingelserne for ophævelse af aftalen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984, s. 17.

Denne underretning skal bekræftes skriftligt.

2. Endvidere skal forbrugeren, så længe aftalen løber, informeres om enhver ændring i den årlige rente eller de øvrige omkostninger, når ændringen indtræder. Oplysninger herom kan gives i kontoudtog eller på en anden af medlemsstaterne godkendt måde.

3. I medlemsstater, hvor stiltiende accepterede overtræk anerkendes, skal de pågældende medlemsstater sørge for, at forbrugeren gøres bekendt med den årlige rente og eventuelle omkostninger om og enhver ændring heri, når overtrækket vedvarer ud over tre måneder.

Artikel 7

Såfremt en kreditaftale med henblik på anskaffelse af løsøre opsiges, skal medlemsstaterne fastsætte, på hvilke betingelser løsørengenstanden kan tages tilbage, særlig hvis forbrugeren ikke har givet sit samtykke dertil. De skal endvidere sikre, at regnskabet mellem parterne, når kreditgiver tager løsørengenstanden tilbage, opgøres således, at tilbagetagelsen ikke medfører nogen uberettiget berigelse.

Artikel 8

Forbrugeren har ret til at opfylde sine forpligtelser i henhold til en kreditaftale forud for forfaldstidspunktet. I så fald skal forbrugeren i overensstemmelse med de af medlemsstaterne fastsatte bestemmelser have ret til en rimelig reduktion af de samlede kreditomkostninger.

Artikel 9

Overdrages kreditgiverens fordringer i henhold til en kreditaftale til tredjemand, kan forbrugeren gøre enhver indsigelse gældende over for den pågældende tredjemand, som han kunne gøre gældende over for den oprindelige kreditgiver, herunder også om modregning, i det omfang modregning er tilladt i den pågældende medlemsstat.

Artikel 10

Medlemsstater, som i forbindelse med kreditaftaler tillader forbrugeren

- a) at foretage betaling med vekslers, herunder egenveksler,
- b) at stille sikkerhed ved hjælp af vekslers, herunder egenveksler og checks,

skal sikre, at forbrugeren er beskyttet på passende måde, når disse dokumenter anvendes på de nævnte måder.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at eksistensen af en kreditaftale ikke på nogen måde berører forbrugers rettigheder i forhold til leverandøren af løsøre eller tjene-

steydelser, som han har købt eller erhvervet ved en sådan aftale, i tilfælde hvor løsøret eller tjenesteydelserne ikke leveres eller præsteres eller af andre årsager ikke er i overensstemmelse med aftalen herom.

2. Når

- a) forbrugeren med henblik på køb eller erhvervelse af løsøre eller tjenesteydelser indgår en kreditaftale med en anden person end den, som leverer disse; og
- b) der mellem kreditgiveren og leverandøren af løsøret eller af tjenesteydelserne allerede består en aftale, ifølge hvilken kredit til den pågældende leverandørs kunder med henblik på erhvervelse af løsøre eller tjenesteydelser hos den pågældende leverandør alene stilles til rådighed af den pågældende kreditgiver; og
- c) den i litra a) omhandlede forbruger opnår sin kredit i henhold til denne allerede bestående aftale; og
- d) løsøre eller tjenesteydelser, der er omfattet af kreditaftalen, ikke eller kun delvis leveres eller præsteres, eller ikke er i overensstemmelse med leveringsaftalen; og
- e) forbrugeren har taget retsmidler i anvendelse mod leverandøren, men ikke har fået fyldestgjort det krav, som han var berettiget til;

har forbrugeren ret til at tage retsmidler i anvendelse mod kreditgiveren. Det overlades til medlemsstaterne at bestemme, i hvilket omfang og på hvilke betingelser disse retsmidler kan tages i anvendelse.

3. Stk. 2 gælder ikke, hvis den pågældende enkelte retshandel vedrører et beløb på under 200 ECU.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne

- a) sikrer, at personer, der tilbyder kredit eller tilbyder at formidle kreditaftaler, skal have myndighedernes tilladelse hertil, enten særskilt eller som leverandører af løsøre eller tjenesteydelser; eller
- b) sikrer, at den virksomhed, der udøves af personer, som yder kredit eller formidler kredit, skal kontrolleres eller overvåges af en institution eller af myndighederne; eller
- c) fremmer oprettelsen af passende institutioner, hvortil klager vedrørende kreditaftaler eller kreditbetingelser kan rettes, og som kan give forbrugerne relevante oplysninger eller råd herom.

2. Medlemsstaterne kan træffe bestemmelse om, at den i stk. 1, litra a), omhandlede tilladelse ikke kræves, når personer, der tilbyder at indgå eller formidle kreditaftaler, svarer til definitionen i artikel 1 i Rådets første direktiv af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾ og har bemyndigelse hertil efter samme direktiv.

(¹) EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.

Når personer, som yder kredit eller formidler kredit, har fået både særskilt tilladelse hertil i henhold til stk. 1, litra a), og tilladelse i henhold til ovennævnte direktiv og sidstnævnte tilladelse siden er inddraget, skal den kompetente myndighed, der er ansvarlig for udstedelsen af den særskilte tilladelse til at yde kredit i henhold til stk. 1, litra a), underrettes og træffe afgørelse om, hvorvidt de pågældende personer må fortsætte med at yde kredit eller formidle kredit, eller om den særskilte tilladelse, der er givet i henhold til stk. 1, litra a), skal inddrages.

Artikel 13

1. ECUen er ved anvendelsen af dette direktiv den, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3180/78, som ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84. Modværdien i national valuta er første gang den, der gælder på datoen for udstedelsen af nærværende direktiv.

Medlemsstaterne kan afrunde modværdien i national valuta, hvis afrundingen ikke overstiger 10 ECU.

2. Rådet foranstalter på forslag af Kommissionen hvert femte år og første gang i 1995 en undersøgelse og eventuelt en revision af beløbene i dette direktiv under hensyn til den økonomiske og valutatiske udvikling i Fællesskabet.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditaftaler ikke indeholder bestemmelser, der til skade for forbrugeren afviger fra de bestemmelser i national lovgivning, der fastsættes til gennemførelse af dette direktiv, eller som svarer hertil.

2. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at de bestemmelser, de fastsætter til gennemførelse af dette direktiv ikke omgås ved den måde aftalerne udformes, i særdeleshed ved en opdeling af kreditbeløbet på flere aftaler.

Artikel 15

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne med henblik på beskyttelse af forbrugeren opretholder eller vedtager mere vidtgående bestemmelser i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til traktaten.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. januar 1990 at efterkomme dette direktiv og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 17

Senest den 1. januar 1995 aflægger Kommissionen rapport til Rådet om direktivets gennemførelse.

Artikel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1986.

På Rådets vegne

G. SHAW

Formand

*BILAG***OVERSIGT OVER DE ENKELTHEDER, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 4, STK. 3****1. Kreditaftaler vedrørende levering af løsøre eller tjenesteydelser :**

- i) en beskrivelse af det løsøre eller de tjenesteydelser, der omfattes af aftalen ;
- ii) kontantprisen samt kreditkøbsprisen ;
- iii) størrelsen af en eventuel udbetaling samt afdragernes antal og størrelse og forfaldstidspunkter, eller den måde, hvorpå disse størrelser kan fastsættes, hvis de ikke kendes ved aftalens indgåelse ;
- iv) angivelse af, at forbrugeren som fastsat i artikel 8 er berettiget til en reduktion ved tilbagebetaling før forfaldstid ;
- v) angivelse af, hvem der har ejendomsretten, såfremt denne ikke straks overgår til forbrugeren, og på hvilke betingelser forbrugeren opnår ejendomsret til salgsgenstanden ;
- vi) beskrivelse af eventuel sikkerhed ;
- vii) eventuel fortrydelsesperiode ;
- viii) oplysning om eventuel forsikring og oplysning om forsikringsomkostningerne, når valg af forsikringsgiver ikke er overladt til forbrugeren.

2. Kreditaftaler på grundlag af kreditkort :

- i) kredittens eventuelle maksimumsbeløb ;
- ii) tilbagebetalingsvilkårene eller måden, hvorpå de fastlægges ;
- iii) eventuel fortrydelsesperiode.

3. Kreditaftaler i form af løbende kredit, som ikke på anden måde er omfattet af dette direktiv :

- i) kredittens eventuelle maksimumsbeløb eller måden, hvorpå dette fastsættes ;
- ii) anvendelses- og tilbagebetalingsvilkårene ;
- iii) eventuel fortrydelsesperiode.

4. Andre kreditaftaler, der falder ind under dette direktiv :

- i) kredittens eventuelle maksimumsbeløb ;
 - ii) oplysning om eventuel krævet sikkerhed ;
 - iii) tilbagebetalingsvilkårene ;
 - iv) eventuel fortrydelsesperiode ;
 - v) angivelse af, at forbrugeren som fastsat i artikel 8 er berettiget til en reduktion ved tilbagebetaling før forfaldstid.
-

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 3972/86 af 22. december 1986 om politikken med hensyn til fødevarerhjælp og forvaltning af denne hjælp

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 370 af 30. december 1986)

Side 2, artikel 3, tredje led, litra a):

i stedet for: »... artikel 4, stk. 1, fjerde led...»,

læses: »... artikel 4, stk. 1, tredje led...».

Side 2, artikel 4, stk. 2:

Dette stykke affattes således:

»2. Rådet træffer på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse med kvalificeret flertal ved udøvelsen af de i stk. 1, tredje og fjerde led, nævnte beføjelser og med enstemmighed ved udøvelsen af de i stk. 1, første og andet led, nævnte beføjelser.»

Side 3, artikel 6:

i stedet for: »Under iagttagelse af de i artikel 4...»,

læses: »1. Under iagttagelse af de i artikel 4...».

i stedet for: »I litra a) og b) forstås...»,

læses: »2. I stk. 1, litra a) og b), forstås...».

Side 4:

Artikel 12 og 13 bliver henholdsvis artikel 13 og 14 og følgende artikel indsættes:

»Artikel 12

Europa-Parlamentet holdes underrettet om forvaltningen af fødevarerhjælpen ved meddelelse om de i artikel 4, 5 og 6 omhandlede afgørelser straks efter vedtagelsen og årlig fremsendelse af beretningerne om gennemførelsen af de forskellige aktioner for de respektive regnskabsår.

De i artikel 5 og 6 omhandlede afgørelser og de i stk. 1 nævnte beretninger skal samtidig meddeles Rådet.».

Berigtigelse til Rådets forordning (EØF) nr. 254/87 af 26. januar 1987 om forlængelse af gyldighedsperioden for den midlertidige antidumpingtold på importen af standardiserede elektriske motorer, flerfasede, med effekt på over 0,75 kW, men højst 75 kW, med oprindelse i Bulgarien, Den tyske demokratiske Republik, Polen, Rumænien, Sovjetunionen, Tjekkoslaviet og Ungarn

(De Europæiske Fællesskabers Tidende nr. L 26 af 29. januar 1987)

Side 1, sidste betragtning affattes således:

»disse eksportører, der repræsenterer så godt som hele den berørte handel, har ikke gjort indsigelser —.»

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

EMPLOYMENT AND HOUSING RENOVATION IN EUROPE

The growing crisis in the construction industry affecting Europe since 1974/75 has, apart from brief upswings, worsened considerably since the early 1980s.

Employment levels have declined sharply in the construction industry: in the space of ten years it has lost about one quarter of its workforce.

The crisis can be largely attributed to the impact of the following constraints on construction and civil engineering industry which leave it little room for manoeuvre:

- close ties to the public authorities' budgetary and financial policy leave it little autonomy with respect to macro-economic factors (household incomes, interest rates, etc);
- the structural change in demand resulting in a slowdown, then fall-off, in major public and industrial infrastructure programmes accompanied by the growth of more fragmented work;
- a change in the pattern of investment, which is gradually becoming more 'abstract' — i.e., aimed at rationalization rather than an increase in capacity.

98 pp.

Published in: English, French, German.

Catalogue number: CB-46-86-961-EN-C ISBN: 92-825-6422-3

Price (excluding VAT) in Luxembourg:

IRL 6.40 UKL 5.80 USD 9 BFR 400

OFFICE FOR OFFICIAL PUBLICATIONS OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
L-2985 Luxembourg

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

REGIONER

Statistisk årbog 1986

Denne publikation fra De europæiske Fællesskabers statistiske Kontor indeholder de seneste statistikker vedrørende de sociale og økonomiske forhold i Det europæiske Fællesskabs regioner.

Publikationen omhandler:

- befolkningskarakteristika
- beskæftigelse og arbejdsløshed
- undervisning, sundhed og andre sociale indikatorer
- økonomiske aggregater
- de vigtigste serier vedrørende forskellige sektorer, såsom landbrug, industri, energi og tjenesteydelser
- Fællesskabets økonomiske bistand til investeringer.

De vigtigste regionale indikatorer er også præsenteret ved forskelligfarvede kort.

233 s., 14 kort.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, tysk.

Katalognummer: CA-44-85-412-7C-C ISBN: 92-825-5935-1

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet):

DKR 179 BFR 1 000

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg